

CALVINIST + CONTACT

DUTCH - CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312,
Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1483

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa,
Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

JULY 3rd, 1964 - No. 652 - 19th YEAR OF PUBLICATION

Verkilde Liefde

De Synode van de Christian Reformed Church, die vorige maand in Grand Rapids bijeen was, heeft een besluit genomen, dat onze bijzondere aandacht heeft getrokken. In 1965 zal de synode dezer kerk voor het eerst niet in Grand Rapids vergaderen, doch zal zij de gast zijn van de kerken in North West Iowa.

Op het eerste gezicht lijkt dit besluit helemaal niet zo belangrijk. Bovendien is het een zuiver kerkelijke aangelegenheid, waarmee ons blad zich doorgaans niet inlaat. Maakt het veel verschil of de ene denominatie hier en een andere denominatie ergens anders vergadert?

Het gaat ons dan ook niet zozeer om het besluit zelf, als wel om het motief, dat aan dit besluit ten grondslag lag. De synode oordeelde, dat het in het belang van de eenheid van de denominatie zou zijn, indien aan de wens om in North West Iowa te vergaderen, gevolg zou worden gegeven. En dit motief kreeg nog iets meer nadruk, doordat het besluit met een overweldigende meerderheid van stemmen werd genomen.

Men wil dus de eenheid dienen en bevorderen. Er zullen er niet velen zijn, die hiervan de noodzaak niet inzien. Het is dan ook niet zonder betekenis, dat dezelfde synode een besluit nam om toenadering te zoeken tot de Canadian Reformed Churches. Deze synode heeft dus wel blijk gegeven vervuld te zijn van een verlangen om bijeen te houden en bijeen te brengen, wat bijeen hoort. Dit op zichzelf is reeds geen louter kerkelijke aangelegenheid meer en daarom kunnen wij er in ons blad eveneens over schrijven. Want het valt moeilijk te ontkennen, dat er behoefte bestaat aan het bevorderen van de eenheid onder hen, die een gelijke levensovertuiging hebben.

Wij denken nu in dit verband aan de tekening, die de Heiland gaf van de tijd, die aan Zijn wederkomst voorafgaat (Matth. 24). Dan spreekt de Here Jezus niet alleen van angstaanjagende gebeurtenissen in het volkenleven en van natuurrampen, maar Hij wijst er tevens op, dat "de liefde van de meesten zal verkillen". Daarbij valt het ons dadelijk op, dat er niet gezegd werd, dat de liefde van sommigen, of zelfs van velen, maar van de meesten zal verkillen. Tegen deze achtergrond willen wij nu dat besluit van de Chr. Ref. Synode zien. Tegen deze achtergrond willen wij ook luisteren naar de gesprekken, die er zo al onder ons gevoerd worden, en willen wij de polemieken lezen, die er zo al in de pers verschijnen, — ook de pers in eigen kring.

Zeker, vooral wat wij horen en lezen in eigen kring, valt wel te verklaren. Wij maken spanningen mee, waarvan wij ons lang niet altijd bewust zijn. Wij zijn immigranten, dat wil zeggen, dat de meesten van ons vooruit willen komen. Wij hebben een bestaan van de grond af moeten opbouwen. Wij hebben ons moeten inleven in een geheel nieuwe samenleving, — ook kerkelijk. Wij hebben, bewust of onbewust, moeten leren op eigen benen te staan. Wij hebben ons aan nieuwe gewoonten en soms ook aan een nieuw gezag moeten onderwerpen. Wij hebben zelfs in de kleine kring van ons eigen gezin veranderingen moeten aanvaarden, die ons lang niet altijd naar de zin waren. En dit alles heeft natuurlijk spanningen opgeroepen.

Daarop hebben wij niet allemaal in gelijke zin gereageerd. Er zijn er, die zich hierdoor geestelijk verrijkt gevoelen. Die sterker de afhankelijkheid van God hebben ervaren. Er zijn anderen, die zich onafhankelijker zijn gaan gevoelen, hetzij dat een zekere eenzaamheid hen daartoe dreef, of vrees niet opgewaassen te zijn tegen al die nieuwe dingen, of zelfs succes in zaken. Maar hoe ook, de eenheid, die de immigranten-gemeenschap in de aanvang sierde, schijnt veelal weggeknipt te zijn. In plaats daarvan gevoelen wij de tegenstellingen scherper.

Maar welke verklaringen wij ook kunnen geven, en hoe verklaringen ook verzachtend mogen werken, het woord van Jezus verliest er geen kracht door. Dat blijft voor ons staan, dat als één der tekenen die aan Zijn wederkomst voorafgaan, de liefde van de meesten zal verkillen. Dat gaat gebeuren, zegt Jezus, en niemand onzer zal aan de waarheid daarvan twijfelen. Wij geloven dit, zonder reserve.

Betekent dit nu, dat wij het maar over ons moeten laten komen. De Heiland heeft het voorspeld en er is niemand, die het keren kan. En wie geen vreemdeling in eigen kring is, ziet er de verschijnselen reeds van. Misschien moeten wij dit anders zeggen. Niet iemand die geen vreemdeling in eigen kring, maar die geen vreemdeling in eigen hart is, ziet er de verschijnselen van. Of is het soms niet erg moeilijk om iemand, die het niet met ons eens is, toch sympathiek te vinden? Verschillen van inzicht leiden zo gemakkelijk tot een miskennen van elkaar. Is iemand het niet met mij eens, dan kan het me moeite kosten om zo iemand toch te blijven zien als mede-arbeider Gods.

Wij denken veelal zo, dat bouwers aan het Koninkrijk Gods alleen diegenen zijn, die het geheel met ons eens zijn. En zo niet, dan hebben wij niet veel achtung, niet veel waardering, niet veel liefde meer voor die man of vrouw.

Nu krijgt dit besluit van die synode in Grand Rapids wel een iets diepere betekenis. Het kan maar niet alleen een uitzondering op de gewoonte zijn om in Grand Rapids samen te komen. Het kan ook niet en toegeven zijn aan de drang van een zekere sectie in de denominatie. De synode was blijkbaar bezield van een verlangen om de eenheid van gelovigen beter te doen uitkomen. Het nemen van dit schijnbaar onbelangrijke besluit is duidelijker dan een lange verklaring hoe het onder gelijkenkenden wezen moet.

Betekent dit dan, dat wij onze verschillen maar moeten begraven? Dat wij maar moeten ophouden met te zeggen en te schrijven, wat naar onze vaste overtuiging in overeenstemming is met het Woord van God? Moeten wij onze kleur dan maar verliezen, omdat wij anders te scherp worden? Wij weten wel, dat dit door sommigen beweerd wordt en ook, dat anderen juist daarom scherp blijven. Doen wij dit, dan hebben wij het woord van de Heiland wel erg uit zijn verband gerukt. Want toen de Here Jezus zei, dat de liefde van de meesten zal verkillen, zei Hij erbij, dat dit zou gebeuren, omdat de wetsverwachting zou toenemen. Weer zo'n dreigende uitspraak. En het schijnt koren op de molen te zijn van hen, die menen alles te kunnen zeggen onder het vaandel van de wetsbetrachting. Maar laten wij ons toch niet vergissen.

Als iemand de wet heeft hoog gehouden, dan is het de Heiland zelf geweest. Jezus ging zover door te zeggen, dat er geen tittel of jota van de wet zou vervallen. Maar hoe heeft Hij liefgehad; Tot het einde! Dat groepje discipelen was heterogener dan welke kerkelijke samenleving ook. Wat hebben ze elkaar in naijver en jalousie benijd. Wat hebben ze gestreefd naar de beste plaats, vaak nog feller dan de meeste immigranten het doen in hun gemeenschap. En hoe heeft Jezus hen liefgehad en hoe heeft Hij voor hen gebeden! (Johannes 17:1)

Er is geen reden voor ontmoediging. Wij moeten ons niet laten leiden door de gedachte, dat wij maar moeten medewerken aan de verkillen van de liefde, omdat deze verkillen komen moet, naar het woord van Jezus. Maar er is alle reden voor, dat wij ons bewust

CHROESJTSJOW AAN DE RIEMEN IN SCANDINAVIE
Premier Chroesjtsjow aan de riemen tijdens een roeiftocht met de Zweedse Premier Erlander (rechts) op diens buitenverblijf Harpsund, in het midden de tolk. (Zie voor een verklaring van dit uitstapje onderstaand artikel van Prof. Scholten).

worden van de relatie, waarin Christus ons tot Zich en tot elkaar heeft geplaatst.

Wie onzer kan het van zichzelf begrijpen, dat God een plaats voor hem of haar gereserveerd heeft in de gemeente, die de Here Jezus Zich vergadert? Wij hebben niet allen hetzelfde inzicht of dezelfde talenten. Wij hebben evenmin allen dezelfde taak. Maar wij zijn wel allen leden van dezelfde gemeente en daarom hebben wij een verantwoordelijkheid voor elkaar. Die verantwoordelijkheid moet ons wel zwaar wegen. Niet wij maken uit, wie tot de gemeente behoort, zelfs niet ons inzicht in bepaalde vraagstukken beslist, of wij erbij horen. Het is God alleen, die van eeuwig-

heid het besluit nam wie er in de schare, die niemand tellen kan, zal worden opgenomen.

Niemand moet dit verkeerd uitleggen. Wij willen niet beweren, dat wij ons gesprek over belangrijke punten moeten stopzetten. Onze verantwoordelijkheid voor elkaar sluit in, dat wij elkaar zullen helpen in het verstaan en beleven van het Woord van God. Maar wees ons, als de liefde gaat ontbreken. Inderdaad heeft de Heiland voorzegt, dat de liefde van de meesten zal verkillen, maar in één adem heeft Hij er aan toe gevoegd, die "wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden".

D.F.

HET BEZOEK AAN DE DRIE KONINGEN

In de afgelopen dagen was de aandacht van de staatslieden gericht op het bezoek van Chroestjow aan de "Drie Koningen" van de Scandinavische landen.

Deze drie Scandinavische landen vormen een zeer merkwaardig geheel. Alle drie hebben zij deel aan de westerse beschaving. Vooral de literatuur van deze volken vormt een zeer belangrijke bijdrage aan die van de westerse wereld. In het bijzonder vormen hun toneelschrijvers een klasse apart. Van afstamming germaans zijn zij alle drie nauw verbonden aan de grote Germaanse rijken. Men zal zich zeker herinneren, dat koning Gustaaf Adolf in de dertigjarige oorlog het Duitse protestantisme heeft gered. Reeds vele eeuwen lang onderhielden Nederlandse kooplieden een levendige handel op de Noordelijke landen. En de bloei van Amsterdam kwam tot stand door de handel op de Oostzee, die van veel meer betekenis is geweest dan de handel op Oost Indië.

Staatkundig zijn zij in meerderheid zeer democratisch. Het socialisme heeft er diep wortel geschoten, al treft men vooral in Zweden nog sterke autocratische strevingen aan. Daarom is het zo merkwaardig, dat alle drie de Scandinavische landen monarchieën zijn. En toen in het begin van deze eeuw Noorwegen zelfstandig werd, verkoopt het de monarchie boven een republikeinse regeervorm.

In de jongste wereldoorlog gingen de wegen uiteen. Denemarken werd zonder slag of stoot overweldigd, omdat het dankzij een consequente ontwapeningspolitiek geen sterke defensiemiddelen ter beschikking had. Later greep echter een sterke verzetsbeweging om zich heen. Noorwegen verdedigde zich dapper en bleef op de wereld-

zeën een geduchte concurrent. Zijn koning ging in ballingschap.

Zweden bleef echter neutraal, vooral omdat het geklemd lag tussen Finland en Duitsland. Zelfs verleende het faciliteiten aan het Duitse leger, hoewel dit misschien niet geheel ten nadele van de geallieerden heeft gestrekt.

Buizenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

Na de oorlog verleende Zweden echter krachtige hulp aan de door het nationalisme getroffen landen, men denke aan het zo zeer gewaardeerde Zweedse brood. Ook was het een Nederlands ambtenaar van het Zweedse gezantschap in Berlijn (onlangs afgetreden), die voor de geïnterneerde Nederlanders in Duitsland heel veel heeft gedaan.

Maar toen de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie tot stand kwam, sloten Noorwegen en Denemarken zich aan bij de verdediging tegen het gevaar van Moskou, maar Zweden bleef neutraal. De reden daarvan was duidelijk. Bij een eventuele derde wereldoorlog zou Rusland onmiddellijk er naar streven zich dwars heen te slaan naar de Atlantische Oceaan. De hoog-ontwikkelde ertsmijnen waren een welkom doelwit van de moderne oorlogvoering. In elk geval zou Moskou alles op alles zetten om te verhinderen, dat de Navomogendheden ze in handen zouden krijgen.

Op zichzelf is het dus begrijpelijk, dat de regeringen der drie Koningen zich huisverig betonen, om al te sterk van sympathieën voor het westen te doen blijken.

Maar aan de andere kant kan men de machthebbers in Moskou niet euvel duiden, dat zij alles in het werk zullen stellen om hun invloed in de Scandinavische landen te vergroten. En als hulpmiddel ter bereiking van dit doel heeft Chroestjow gegrepen naar het middel der gevestigde rijken. Hij ging op bezoek.

Dat past geheel in zijn opzet ook in het uiterlijk de gelijke te zijn van de vroeger ambtgenoten der Czaren. Reeds een en andermaal hebben wij er op gewezen, dat hij een eind wil maken aan de antithese tussen Rusland en het westen. Hij wil de lijn van Peter de Grote voorzetten. Hij wil aan een wereldconferentie deelnemen; hij wil diplomaten ontvangen. Hij wil populair zijn bij de gewone man en tegelijkertijd in zijn optreden, in een goed gesneden costuum en gedekt door een moderne Engelse hoed, op de groten der aarde gelijken. Zijn vrouw moet meedoen. En hij moet toelaten, dat in zijn rijk moderne modevoortbrengselen een beroep doen op het eeuwig vrouwelijke, zoals dat in de Czarentijd ook het geval was.

En wat kan daar nu meer aan medewerken dan een veertiendaags bezoek aan drie koningen, die betrekkingen onderhouden met de weinige regerende en vele niet meer regerende vorstenhuizen? Heeft Moskou niet een groot gedeelte van zijn beschaving van de Noormannen ontvangen? En toonde de regering te Petersburg niet

tal van staatslieden van Zweedse afkomst?

Daar komt nog iets bij. Chroestjow voert, noodgedwongen door het conflict met China, tegenover het buitenland veel meer Russische politiek dan communistische politiek.

En de eeuwen door is de Russische staatkunde in de eerste plaats defensief van karakter geweest. Aanvallen werden slechts gedaan om een betere verdedigingslinie te krijgen voor het "Heilige Rusland".

Vandaar dat Chroestjow consequent heeft volgehouden, om Rusland heen te formen een ring van satellietstaten als Polen, Tsjecho Slowakije en Hongarije. De tweede ring moest bestaan uit neutrale staten. Dat werd de grote betekenis van het verdrag met Oostenrijk. Die neutrale ring moet worden uitgebreid. Vandaar, dat Chroestjow aldoor maar er naar streeft, om de regering te Bonn te bewegen zich los te maken van de Navo en in elk geval zijn offensieve wapenening te verminderen. En datzelfde doel heeft Chroestjow en zijn voorganger bereikt, toen Finland bij verdrag zijn grondgebied niet meer beschikbaar zal stellen voor aanvallen uit de Oostzee. In aansluiting daarbij moeten nu de drie koningen van het noorden zich bereid verklaren, of neutraal te blijven als Zweden, of het lidmaatschap van de Navo op te zeggen,

(Vervolg op pag. 2)

Een Christelijke Politieke Partij in Zweden

Kandidaten van de pas georganiseerde Christen-Demokratische Partij zullen deelnemen aan de verkiezingen die dit najaar in Zweden zullen worden gehouden voor de Tweede Kamer van het Zweedse Parlement.

De nieuwe partij wordt geleid door de predikant van de nationale Lutherse kerk, Pastor Birger Ekstedt, ofschoon enkele kerkleiders hun bezorgdheid hebben uitgesproken over de wijsheid van het oprichten van zulk een afgescheiden politieke partij.

Vice-voorzitter van de partij is Pastor Lewi Pethrus, de 80-jarige leider van de Pinkstergemeenten, die een belangrijke rol heeft gespeeld in het werven van steun voor de oprichting van de partij in het afgelopen voorjaar. Pastor Pethrus is ook hoofdredacteur van het christelijk dagblad Dagen.

Pastor Ekstedt is leraar bij het Middelbaar onderwijs in Lövsta-bruk en was jeugdleider bij de Conservatieve Partij. De nieuwe

partij heeft een bureau ingericht in Stockholm.

Een program dat door de Christen Demokraten is aangenomen zegt dat hun partij er naar streeft de geestelijke erfenis van het Zweedse volk te verdedigen door de opbouw van een krachtige gemeenschap die eerbied heeft voor de menselijke waardigheid, op een christelijke en wettelijke basis.

Het spreekt zijn besliste oppositie uit tegen wat het beschouwt als het duidelijke materialisme van de Zweedse politiek. De partij verbindt zich verder het christendom en godsdienstvrijheid te verdedigen, de volksregering en plaatselijk zelfbestuur te beschermen, en samen te werken ter bevordering van persoonlijke toewijding aan sociaal werk.

Zij bepleit twee uur godsdienst-onderwijs per week in alle klassen van de openbare school, zowel als de handhaving van de morgengebeden zowel in de lagere als in de middelbare scholen. (ICN)

Onze felicitatie aan Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard, die op 29 Juni jl. zijn 53ste verjaardag vierde. Het mooiste verjaardag cadeau was waarschijnlijk wel dat zijn getrouwde dochter Irene op Vaders verjaardag overkwam, waarmee de eenheid in het Koninklijk gezin weer enigszins werd hersteld.

Op 68-jarige leeftijd is in het Amsterdamse Juliana Ziekenhuis overleden prof. dr. J. H. Bavinck, hoogleraar aan de Vrije Universiteit te Amsterdam.

Door dit overlijden heeft Nederland een van zijn beste leiders verloren, wiens invloed tot ver buiten de grenzen van het land reikte. Dr. Bavinck's gezondheid was de laatste tijd sterk achteruitgaande.

Zeer velen zullen het heengaan van deze geleerde en tevens zo nederige man diep betreuren. Om een indruk te geven van hetgeen Dr. Bavinck in binnen- en buitenland voor velen heeft betekend, nemen wij hieronder over hetgeen een redakteur van het Nederlandse dagblad "Trouw" over hem schreef:

Prof. dr. J. H. Bavinck, die op 68-jarige leeftijd in Amsterdam is overleden, genoot in zeer brede kring bekendheid, allereerst als man van de zending en van de wetenschap — ook in het buitenland gaf hij bij herhaling colleges en voordrachten, maar voorts ook als docent, als prediker, als spreker en als schrijver.

Hij was een bij velen geliefd auteur. Naast louter wetenschappelijke werken ("Inleiding in de zielkunde", "Inleiding tot de zending-wetenschap") schreef hij veel boe-

ken waarin hij de vrucht van zijn kennis en van zijn geloof zo neerlegde, dat hij een uitgebreid lezerspubliek aan sprak. Een enkele titel: "De bijbel, het boek der ontmoetingen", "En voort wentelen de eeuwen", "Ik geloof in de Heilige Geest", "Het raadsel van ons leven . . ." Even zoveel geschriften die duidelijk maken hoe boeiend, hoe mededelend, hoe . . . goed stichtelijke lectuur kan zijn.

Veel heeft prof. Bavinck gereisd, ook nadat hij Indonesië verliet. Ook Zuid-Afrika kende hij en — hoewel geen man van polemieken — hij heeft zich nimmer onduidelijk uitgelaten over zijn (afwijzend) standpunt tegenover rassensegregatie. Hierbij kwam ook de onderwijsman, die Bavinck tevens was, aan het woord: namens Europese onderwijzers gaf hij uiting aan bezorgdheid over de voorgesteld segregatie van blanke en niet-blanke studenten aan universiteiten in Z.-Afrika. In "Trouw" publiceerde hij o.a. artikelen over Ghandi en Nehroe, want ook India kende hij. Dat men algemeen graag van zijn kunde en inzichten kennis nam, kan ook prof. Bavinck's adviseurschap van de Ronde Tafel Conferentie in de jaren omstreeks vijftig bewijzen.

Prof. Bavinck was een zoon van wijlen ds. C. B. Bavinck en een

neef van wijlen prof. Herman Bavinck. Hij studeerde aan de Vrije Universiteit en ook te Erlangen, en promoveerde daar tot doctor in de wijsbegeerte. In 1919 vertrok hij (hij was sinds 1918 kandidaat in de gereformeerde kerken) naar Indonesië en werkte daar anderhalf jaar naast wijlen dr. W. H. Harrenstein als hulpprediker te Medan. In 1921 werd prof. Bavinck predikant van de gereformeerde kerk te Bandoeng; deze kerk diende hij tot zijn verlof in 1926.

In 1927 werd hij predikant te Heemstede en na korte tijd beriep de gereformeerde kerk te Delft hem voor de missionaire arbeid te Solo. Februari 1930 deed prof. Bavinck zijn intrede te Solo. In 1934 volgde zijn benoeming tot docent aan de opleidingschool te Djokja.

In 1936 benoemde de generale synode van de gereformeerde kerken, te Amsterdam bijeen, hem tot hoogleraar aan de theologische hogeschool te Kampen om onderwijs te geven in de zendingsgeschiedenis, theorie der zending, elenctiek en land- en volkenkunde van Ned. Indië. In 1939 verbond prof. Bavinck zich tevens aan de Vrije Universiteit, waar hij o.a. catechetic en theorie van de zending doceerde. In 1955 heeft hij afscheid van Kampen genomen.

Arbeidsliefde wint het !

De "editorials" in de pers zijn bedoeld, heeft onlangs iemand gezegd, om de gedachten van de lezers doelbewust in een bepaalde richting te sturen. Indien dit juist is, dan is een editorial, dat op 25 juni j.l. in de Toronto Daily Star verscheen zeer duidelijk bedoeld om de christelijk sociale actie in een belachelijk daglicht te stellen. Dit editorial luidde als volgt:

Vertaald staat er dus dit:

ARBEIDSLIEFDE WINT HET!

In deze tijd van strijdvaardige relaties tussen werknemers en werkgevers wordt je er van binnen wel een beetje warm van als je hoort van de vakbond die net de vertegenwoordigingsrechten heeft verkregen voor de jongens die voor Bovill's Garage in Vancouver werken.

De zes werkers zullen vertegenwoordigd worden door de Christian Labour Association of Canada die belooft:

• De werknemers in de overeenkomsten met liefde te behandelen.

• Vrijwillig lidmaatschap toe te passen — omdat gedwongen lidmaatschap waardoor werknemers worden gedwongen lid te worden van bepaalde organisaties de vrijheden aantasten welke in de Bijbel worden geleerd.

• Alleen maar te staken indien leedrijke onderhandelingen na herhaaldelijk pogen zijn mislukt, en pas nadat besloten is dat het voor het bestwil van de werknemers en het gehele land is dat tot staking wordt overgegaan.

• Gebed, gezangen en Bijbel-lezen te hebben op de vergaderingen.

Ah, liefde. Ah, heerlijke onschuld.

Commentaar is hier overbodig. Het cynisme ligt er te dik op.

LABOR'S LOVE WINS

In these days of militant labor-management relations, there's something kind of heartwarming about the union that's just been certified for the boys at Bovill's garage out in Vancouver.

The six workers are going to be represented by the Christian Labor Association of Canada which promises to:

• Treat employees with love in bargaining arrangements.

• Keep open shops — because closed shops which require workers to join particular unions take away from the freedoms taught in the Bible.

• Strike only where loving negotiations has failed after repeated tries, and only after deciding a strike will benefit the workers and the country as a whole.

• Have prayers, hymns and Bible readings at union meetings.

Ah, love. Ah, innocence.

Voor een geslaagde vakantie met de hollande gezelligheid.

"Little Europe Resort"

BRACEBRIDGE, MUSKOKA

Cottages te huur tegen redelijke prijzen. Uitstekende kampeer-, zwem- en visgelegenheden. (Ideaal voor groepskampen.) R. S. Bakema. Tel. 645-2738.

"Little Europe" vindt U 8 mijl ten O. van highway No. 11 aan de Vankoughnet Road, ongeveer 7 mijl ten N. van Gravenhurst en voorbij het Muskoka Airport. Chr. Ref. Church van Orillia heeft tourist services twee mijl van "Little Europe Resort".

GAAT U NAAR Holland?

VOOR AL UW REIZEN per boot of per vliegtuig vraag volledige inlichtingen bij:

C. STEENHOF

43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM

\$ 346.90

met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen.

Gaat U met vakantie ?

Vergeet dan vooral niet "ARIE EN KATRIEN IN CANADA" mee te nemen.

Een boek dat U, juist op die momenten dat U uitrust, uren van genot verschaft.

Een bundel met Arie's beste schetsen.

INHOUD: Ter kennismaking — Over-organisatie — Mol's muisje heeft een staartje — De kleine kerkdienst — Handel en wandel — Wij passen op Pietje — Ik, zei de gek — Begrafenisfeest — Vereenzaming — De auto van Bouma — Naivier — Verstoord rust — Bazaar — Baby van de staat — Zwarte Zondag — Laat ons zingen — De Eskimo's — Integratie — Rumor rond Santa Claus — Kerstfeest in de Kinderkerk — Jaarwisseling — Huisbezoek I — Huisbezoek II — De bestuurder trof geen schuld — Dominee heeft een beroep — De wanhopige weduwe — Longontsteking — Trip naar Holland — Kerk-picnic — Katrien zegt: Stop.

Price gebonden \$2.50

Bestel het bij Uw boekhandelaar of rechtstreeks bij de uitgever:

Guardian Publishing Co. Ltd.
Box 312, Station B, Hamilton, Ontario

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: \$5.00 per year.

Alle communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

Please inform us immediately of any change in your address.

Fleurs de Hollande

AVAILABLE IN ALL BETTER STORES

Ask for it by name!

PARFUM - EAU DE PARFUM - EAU DE COLOGNE
SAVON - POUDRE

BOLDFOOT

ANNO 1789

INTERNATIONAL COSMETIC PRODUCTS

Sole Agent for Canada:

FRED. R. VANDERVELDE, P.O. Box 194, Hamilton, Ont.

Het bezoek aan de "Drie Koningen"

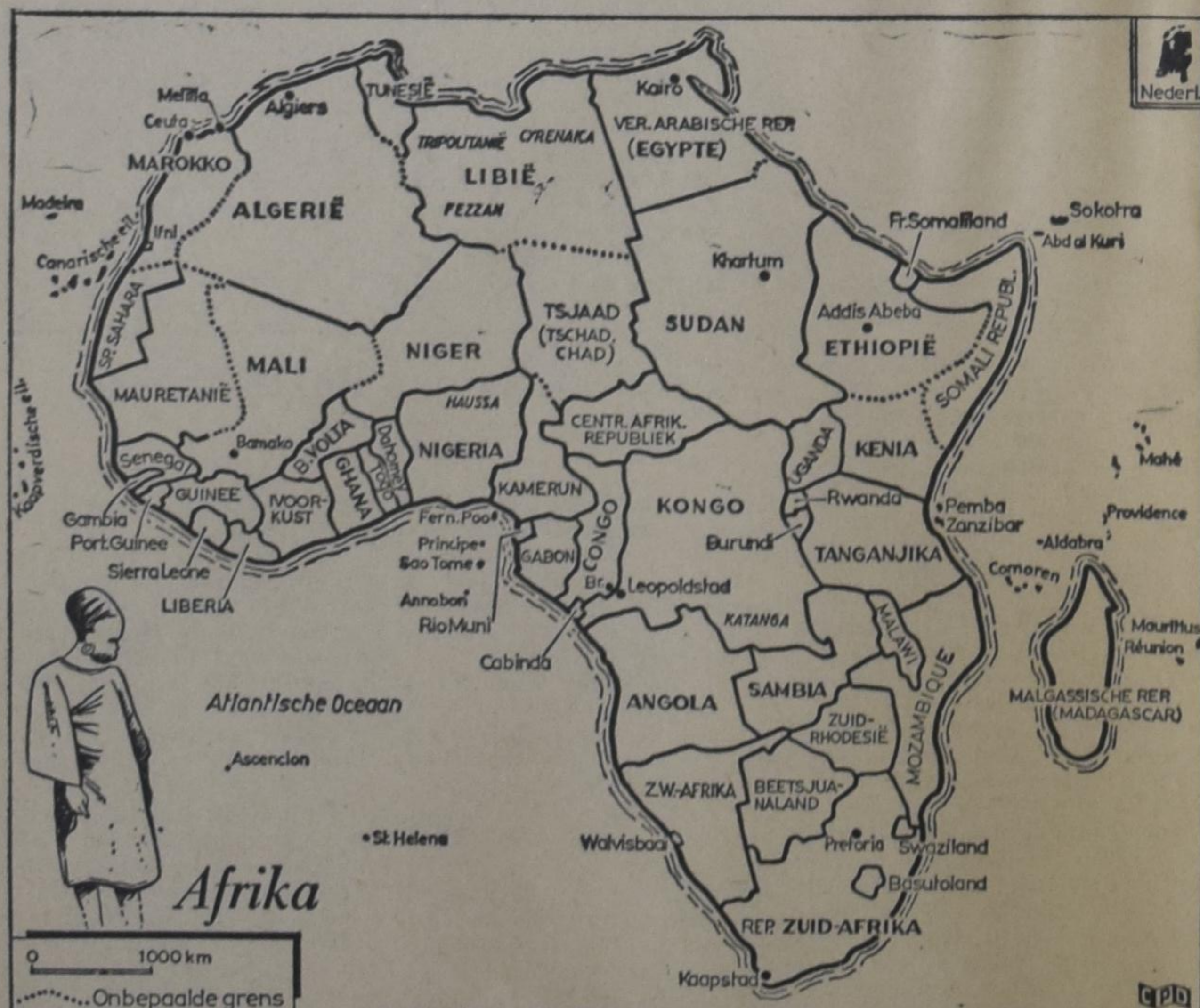
(Vervolg van pag. 1)

of zijn bedoelingen ten opzichte van Moskou meer in het vredelievende vlak te brengen.

Zo blijken de pogingen van Chroestjow volkomen duidelijk in harmonie te zijn met zijn algemene politiek. Toch is zijn pogen gedurfd. Want vooral Zweden heeft grote groepen ontheemden uit de Oostzeeprovinciën opgenomen. Allerlei halve of hele Nazifiguren zijn een toevlucht gaan zoeken onder de schut van het Huis-Bernadotte, toen de oorlog geëindigd was. Zij hebben voor en achter de schermen grote invloed. Vandaar dat er zulke grote voorzorgsmaatregelen genomen worden tegen anti-Russische demonstraties. Het geval van de hoge Zweedse militair, die jarenlang ten voordele van Rusland heeft gesponneerd en thans veroordeeld is, heeft ook al geen goed gedaan.

Maar Chroestjow zet door. Hij is voor verdediging, maar in dit opzicht is de beste verdediging de aanval.

Een aanval, direct gericht op de huizen der drie koningen.

Door de ontwikkeling in Afrika wordt het nodig wederom de wereldkaart en onze atlanten te herzien omdat er verschillende totaal nieuwe namen van landen bij zijn gekomen. Aangezien de bekendheid van al deze nieuwe namen nog niet groot is geven wij hierbij in een kaart een overzicht van het nieuwste "geboortekaartje" van Afrika. De staat Malawi en Sambia zijn de laatste aanwinsten in de reeks nieuwe namen. Aangezien de namen van de nieuwe staten regelmatig in het nieuws zijn in de krant en op de televisie, raden wij U aan dit kaartje uit te knippen en te bewaren. U kunt er veel gemak van hebben.

SYNODICAL DECISION OF THE CHRISTIAN REFORMED CHURCH with regard to the CANADIAN REFORMED CHURCH

In our June 26 issue we made mention of a decision of the Synod of the Chr. Ref. Church to appoint a special contact-committee to communicate with the Canadian Reformed Churches. In a footnote we promised to come back at this point after we would have received comment from Canadian Reformed side.

The Rev. G. Van Dooren, editor of the Canadian Reformed Magazine kindly sent us his comment. It is part of an article which will appear in this magazine.

Our readers will recall that the Chr. Ref. Synod took a decision with regard to the Can. Reformed Church as well as to the Gereformeerde Kerken in Nederland (onderhoudende art. 31 D.K.O.).

The Rev. Mr. Van Dooren writes as follows:

Invited to give our first reaction to these decisions (decisions indeed; Synod accepted the recommendations of its Committee without any change), we realize that this matter is too important to be dealt with by one's first personal and immediate reaction. Our Magazine will have the opportunity to analyze these important decisions and go into detail.

Following remarks may suffice for the moment:

1. There is an obvious difference between what was decided with regard to our sister-churches in the Netherlands and the contact with our churches. From the former there was no 'appeal' or request for contact; from the latter there was an appeal. Besides, for contact with the Dutch churches the existent Committee for Inter-church Correspondence received mandate. For contact with our Churches a special committee was formed, and this was a deviation from the recommendation of the Committee for Correspondence. The latter's recommendation was (see Agenda page 12):

"We recommend that Synod reply to the Canadian Reformed Church that if it, or the American Reformed Church or De Gereformeerde Kerken Onderhoudende K.O. art. 31 desire to acknowledge now that they are a distinct denomination and wish to request correspondence on contemporary grounds, the door is open to such a request."

The Rev. Van Tongeren has rightly explained that this would be unacceptable for our Churches as well as for the Dutch sister-churches. It would mean that we present ourselves as 'new' churches instead of what we are: the continuation of the old Gereformeerde Kerken, and that we would have to

keep our mouths shut about the Vrijmaking, the causes of the split in 1944: we would have to request correspondence "on contemporary grounds", i.e. not in connection with the past, but only in connection with the facts of today: both the Christian Reformed Church and the Canadian Reformed Churches have the same confessions, why shouldn't they unite?

In the third place, this recommendation contains a certain offence for our churches: the door is open to such a request . . . , whereas there is on the table of the Christian Reformed Church our Appeal. The Committee for Correspondence acted, reported and advised as though there was not such an Appeal that deals with concrete and substantial matters, namely the causes of our not being united with the Christian Reformed Church!

There is, therefore, reason for gratitude that the Synod and its advisory committee disagreed with the Correspondence committee; that they understood that it would be wrong to say to the Canadian Reformed Churches: if you will forget what has happened, if you will speak only and exclusively of what there is today, then you may apply for contact with the Christian Reformed Church, the door is open . . .

For the door would, in fact, be closed and locked.

2. It is good and wise that this Synod appointed a special Contact Committee to communicate with the Canadian Reformed Churches. We have hope that this committee differs with the committee for Correspondence not only in the recommendation that was given, but also in the description of the real situation. The Committee for Correspondence maintained, at the one hand, that the Christian Reformed Church has never expressed a judgment in the conflict between the synodical and the liberated Churches, but in the same breath it speaks about the latter as 'the new church', "in fact, a new denomination". This is the strongest judgment (and condemnation) thinkable!

We hope and pray that this special Committee, appointed by Synod in 1964, may take a more justified stand on the matter. That it may realize that a discussion of the fact that there are separate Canadian Reformed Churches, can be held only with a view to the causes of this situation; in other words that they may be willing to discuss with our churches the contents of our Appeal.

3. To be honest, it is a bit disappointing that this Appeal

is hardly mentioned, even in the decision of the synod. We read, as the third ground for this decision: "A request for communication has been received from these churches". And, of course, one may find such a request in our Appeal. But foremost and first of all, this Appeal was an appeal; an appeal against acts and decisions of the Christian Reformed Church; an appeal to discuss the causes of the split between them and us; an appeal to forsake the stand, taken till today, i.e. refusing to take sides in the conflict in Holland but at the same time in fact choosing sides, and, for that matter, choosing the wrong side.

We have not applied for "a closer relationship", because there is no relationship at this time. Nor did we apply for relationship. We appealed for a discussion and, by the grace of God, removal of the obstacles

between the Christian Reformed Church and the Canadian Reformed Churches, in order that by the Spirit of Christ we might become one in Him, united at His table.

Nevertheless, within the mandate that this Committee received there may be room and opportunity to discuss all these important matters. If that is the case, and when that starts, let us strongly believe that with the Lord all things are possible.

4. We may state, with gladness, that there is a change in the Christian Reformed Church, may it be a cloud like a man's hand, but it is there, and it may contain promises for the future.

Whether this change has been caused, among other things, by the dangerous development in the synodical churches in the Netherlands, we do not know. May the time come soon that the eyes of many be opened that they may see that what happened in 1944 was, at the one hand, a return to the Word of God, but at the other hand the beginning of a road that leads to destruction of what really is reformed. We assume that behind this decision of the Christian Reformed Synod there was the desire to remain, and become more and more 'reformed' in these dangerous and spiritually dark days.

Vaar op de gezellige wijze naar

HOLLAND

op de populaire

"ARKADIA"

20,650 ton - 19 knopen

NAAR AMSTERDAM

vanaf

\$181

Am. Dollaars
Touristenklasse
Voordelig Seizoen
Halve rondreis*

COBH - LE HAVRE

LONDEN

AMSTERDAM

BREMERHAVEN

Verrukkelijke Europese en Canadese keuren in een luchtgekoelde eetzaal, geriefelijke accommodaties, Europese muziek, dansen, 14 publieke zalen, een van de grootste overdekte zwembaden ter zee. Dit alles . . . plus een gezellige sfeer met voortreffelijke bediening. Reserveer vroegtijdig voor de beste accommodaties . . . profiteer van de Voordelig Seizoen prijzen.*

VANUIT MONTREAL

8 Augustus*, 28 Augustus*,
18 September*

GA NAAR UW REISBUREAU OF DE

GREEK LINE

400 Craig St. W., Montreal - 89 King St. E., Toronto
470 Granville Street, Vancouver

Kostbaar Burgerschap

Naast het aantrekkelijke van een ouderdomsvoorziening voor alle burgers van Canada, besefte een ieder dat zulk een voorziening ergens uit bekostigd moet worden. Menigeen heeft daarom in de afgelopen maanden getracht te becijferen, welke belasting-verhoging de ouderdomsvoorziening met zich brengen zou.

Deze berekeningen moesten echter worden onderbroken, toen bekend werd dat de z.g. Hall-Commissie een plan voor 'comprehensive health services' had ingediend, waarvan een ieder ongeacht zijn afkomst, huidskleur of inkomen zal profiteren. Op het moment, dat het parlement de ouderdomsvoorziening besprak, kwam het "medicare" plan klaar. Nu zullen beide behandeld worden als één geheel.

Nog niet zolang geleden heeft de zogenaamde Porter-Commissie gewaarschuwd, dat het Canadese ouderdoms-schema erg kostbaar is en dat men niet overhaast te werk zou moeten gaan, wil het land niet in een inflatie-crisis komen. Die waarschuwing krijgt nu meer klem, nu tevens gezondheidszorg wordt aanbevolen. Ook deze laatste zal voornamelijk moeten worden bekostigd uit belasting-opbrengst, naast de bijdragen van werkgevers en werknemers natuurlijk.

Enkele maanden geleden heeft de Minister van Financiën er op gewezen, dat de economie van Canada zich in opwaartse lijn beweegt. De minister verwachtte, dat deze opwaartse lijn zich zou handhaven, doch indien het nodig mocht blijken, de regering niet zou aarzelen hulpmiddelen daartoe te verschaffen. De minister kon op dit

punt overigens nog geen voorspellingen doen. Zo iets is moeilijk te voorzien.

Een van de bronnen, die kunnen helpen de enorme kosten van zulk een gecombineerd plan te dragen, is de verlaging en in sommige gevallen zelfs de afschaffing van bepaalde regerings-uitgaven. Er schijnt hier en daar nog wel iets te bezuinigen te zijn. Eigenlijk hebben wij alleen nog maar ingrijpende kostenverlaging horen aankondigen door de Minister van Defensie. Minister Gordon (Financiën) ziet blijkbaar nog wel meer mogelijkheden. Maar laat niemand denken, dat het daar alleen van komen kan. De burgers van Canada zullen allen een veer moeten laten, willen zij de volledige gezondheids- en ouderdomsvoorziening in werking zien.

Minister Gordon heeft tevens te kennen gegeven, dat het zijns inziens verantwoord zou zijn een rijkskort te hebben, wanneer het gaat om dergelijke voorzieningen. Daarop heeft de Commission on Banking and Commerce echter gereageerd met een waarschuwing, dat grote voorzichtigheid in acht genomen dient te worden. Deze commissie acht het niet raadzaam dat grote delen van spaargelden en investeringen in het regeringsplan worden verwerkt. Waar dit dus op neer komt, is dat de commissie waarschuwt er geen socialistische staat van te maken.

De Royal Commission on Health heeft geen half werk gedaan. Een lijvig rapport met niet minder dan 200 recommandaties is aan de regering en het parlement gepresenteerd. In het kort komt het hierop neer, dat alle Canadezen, zowel

mannen, vrouwen als kinderen de prijs van een goede gezondheidsverzorging waard zijn. De commissie schat dat de prijs hiervan in de nabijheid van \$20 per hoofd zal liggen.

De commissie was door de vorige regering in het leven geroepen. Zij kon uiteraard met haar werk niet klaar komen, voordat de regering Diefenbaker moest plaats maken voor de regering Pearson. In dit geval was dit niet zo erg, want de Liberal Party heeft in haar verkiezingscampagne genoeg gehamerd op het aambeeld van sociale voorzieningen.

Dit huidige gezondheidsplan zal, naar wordt geschat, in het jaar 1971 een bedrag van 4 miljard dollar kosten. Wordt het nieuwe plan van de commissie aanvaard, dan zal dit cijfer met 500 miljoen dollar stijgen.

Voorzover deze cijfers iets zeggen, zeggen zij voldoende om de waarschuwing in acht te nemen: doe het langzaam, anders gaan we ontegenzeggelijk een inflatie tegemoet. En een inflatie zou ons kostbare burgerschap wel eens erg arm kunnen maken.

Astma - Bronchitis,

aambeien, bedwat, blaasontst., pijnlijk en moeilijk urineren, bloedarmoede-zenuwzwakte, gal- en leverkwalen, gassen, hoofdpijn, huiduitslag-zweren-puisten-jeuk, maag- en darmkwalen, -zweer, nierontst., en -steen, reuma of enige andere slep. ziekte? Vererger Uw toestand niet door het slikken van allerlei giftige pijnstillende middelen, doch neemt de alom geroemde onschad. Florageneeskruiden. Ongelooflijke resultaten.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à \$18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 4, Groningen, Ned.

PLAN VOOR STAD-STAAT BERLIN

RUSLAND WIL EEN STAD-STAAT VAN BERLIN MAKEN

Chroesjtsjef heeft de mededeling gedaan dat Rusland voorstander is om West- en Oost-Berlijn samen te voegen en door een uitbreiding van het gebied er een status aan te geven van "vrije" stad-staat. Ongeveer 20 mijl oostelijk van het centrum van Oost-Berlijn heeft de kommunistische regering van Oost-Berlijn reeds een groot bestuurscentrum ontworpen waarin men zich ook een plaats denkt voor de "centrale regering" van de staat Berlijn. In onze kaart geven wij een beeld hoe een stad-staat Berlijn gesitueerd is. Chroesjtsjef wil de stad-staat Berlijn nog dit jaar verwirkelijken — maar dat kan natuurlijk nooit zonder overeenstemming met het Westen. De stad-staat Berlijn zou een eigen muntstandaard op goudbasis moeten krijgen.

GEBED

tijdens het onweer

Laat mij niet sterven o God, met onbeleden zonden,
Maar breek mijn stugge hart;

En 't lang verborgen vuil, Heer, wring het uit de wonden

En was en heilig mij, opdat ik mag bevonden
te zijn, rein van het zwart
Dat nu mijn geest benardt.

Geheimen van mijn ziel, te lang voor U verzwegen,
Met zorg begraven kwaad,

De zonden van mijn jeugd en later nog bedreven . . .
Als slavenketenen zijn z' aan mijn hart geregen;

O God, red m' uit die staat,
Eer 't is voorgoed te laat.

Nu strekt mijn ziel zich uit, tot U, Die in den hoge,
Door brandend' heiligheid,

En vlammend recht omringd, mijn kwaad van voor
Uw ogen

verdoen moet . . . O mijn God, gedenk Uw mededogen,
Zie hoe een boet'ling pleit,

Op Jezus' werk en strijd.

Wil aan mij in gena en in ontferming denken,
En 't afgedwaalde hart,

De vree van 's Heeren kruis en overwinning schenken,
Opdat mijn ziel straks vrij Uw heem'len mag door-

zwenken,
Vrij, van de zond' en smart,
Vrij, tot Uw Vaderhart.

C. Speijer

SUNDAY SCHOOL TEACHERS CONVENTION — JULY 11, 1964 IN STRATFORD, ONTARIO

SATURDAY, JULY 11th.

will be another important day in the life of our Sunday School work. In the morning the Rev. Dr. Gordon Spijman of Grand Rapids, Mich. will speak on "The Purity of God's Word" under the title "The Good News for the Children". In the afternoon the Rev. P. De Bolster of Brampton will enlighten us on "Evangelistic Bible Schools".

Our second session will cover such topics as teachers meetings, teachers qualifications, Christian Schools vs. Sunday School, and the Home and Sunday Schools.

This program seems to cover the whole spectrum of Sunday School activities and possibilities and it is our hope that many will be in attendance.

With this invitation we do not only think about our teachers but we welcome, most eagerly, ministers and other consistory members.

Grote Sortering in

ALLE SOORTEN STOFFEN

per yard voor Dames, Heren, Kinderkleding, Voerings-, en Overgordijstoffen; voor spotgoedkope prijzen.

Wij verkopen reeds stof voor 97 cent per coupon voor complete Damesjapon.

Grote voorraad in alle soorten 1ste en 2de keus laatste lappen.

Wij hebben speciale zelfbedieningstoonbanken voor laatste lappen stof, ook trottoir uitstalling.

Komt dat zien, en U spaart dollars bij Uw inkopen

Maple Leaf Textiles

Paul Wiersma

Uw juiste adres is: 598 Concession Street, Mount Hamilton

Telephone 385-1722

Donderdag en Vrijdagsavonds geopend tot 9 uur.

Geloof het niet
omdat wij het
zeggen !

NATUURLIJK vinden wij, dat Voortman's koekjes de beste zijn, die gemaakt kunnen worden. Wij weten hoeveel zorg er aan wordt besteed. Maar U moet het van ons niet geloven. Neem zelf de proef maar. Uw leverancier heeft een grote verscheidenheid.

VOORTMAN'S

Dutch Style Cookies

De Gewone Man

door Paul Tameling

In het uittreksel van de artikelen van Jong Gereformeerd over de besluiten van de Gereformeerde synode betreffende "Wereldraad van Kerken" en "Assen 1926" hebben we de opmerking gemaakt: "Wij moeten oppassen — en dit geldt vooral in onze tijd — dat wij niet van elkaar vervreemden als 'intellectuelen' en 'gewone kerken'." Over deze vervreemding willen wij in een tweetal artikelen nog eens terugkomen.

Voor één der Nederlandse radio-uitzendingen kon men indertijd wekelijks een programma beluisteren, "De gewone man zegt er het zijne van". Misschien herinnert U zich dit programma nog wel. Met deze titel bedoelde men te zeggen: de grote mannen, de geleerden en experts mogen zo hun wetenschappelijk-gefundeerde beschouwingen ten beste geven over de problemen van elke dag, maar de gewone man stopt zijn mening ook niet onder stoelen en banken! Zijn mening mag niet altijd logisch zijn of theoretisch bewijsbaar, maar de praktijk, waar de gewone man mee te maken heeft, is toch niet een te verwaarlozen leermeester.

In onze tijd waarin men zo graag spreekt over de 'mondigheid' van de mens, zit de 'gewone man' niet altijd gedwee aan de voeten van Gamaliel. Want als gevolg van de ver-doorgevoerde specialisatie geven de Gamaliëls dikwijls een onzekere antwoord. De psycholoog wordt beschuldigd van een tekort aan 'insight' in het sociologisch aspect van een probleem, en de econoom houdt te weinig rekening met de filosofische achtergronden van een probleem. Het valt te begrijpen dat de gewone man er wel eens kriebelig van wordt en dan tenslotte het zijne er van zegt. Is het dan tegenwoordig zo ingewikkeld? Of maakt men het zo ingewikkeld? Kunnen er tegenwoordig geen rechte lijnen meer getrokken worden? Zeker, we leven in een veranderende wereld, maar betekent dit, dat alles nu op losse schroeven komt te staan? Dat vraagt de gewone man zich wel eens af. En niet minder de eenvoudige gelovige. Alles komt tegenwoordig op de helling: de Schriftbeschouwing, de kerk, de zondag, het amusement, enz. enz.

Och, nu kan men wel eens een ingezonden stuk inzenden, maar wanneer je geen titel voor je naam hebt, wat zul je dan beginnen de weg te wijzen in het doolhof van onze tijd? En wanneer wij om ons heen kijken en ons oer te luisteren leggen, dan bemerken we een tenemende ongerustheid. Professor K. Dyk wijst daar ook op wanneer hij zegt, "Men vindt de omkeringen veel meer in de kringen der 'leiders' dan bij ons 'gewone volk'..."

mij treft de groeiende ongerustheid die er bij velen heerst."

Naast deze ongerustheid komen we zelfs met wroevende mensen in aanraking. Zij voelen zich uitge-rangereerd. Voor betalen zijn we wel goed, zo redeneert men dan, maar je moet je er verder buiten houden. De gewone man is immers 'old-fashioned' en kan de problemen toch niet ten volle begrijpen?

Dit is zo ongeveer, dunkt mij, de redenatie van vele gewone mensen.

Hoe moeten we hier nu mee aan? Hoe moet ook de 'gewone man' ingeschakeld worden om mede de koers te bepalen?

Laten we beginnen met enkele misverstanden uit de weg te ruimen. Allereerst is het foutief om in de kerk of in de christelijke gemeenschap de 'intellectueel' en de 'gewone man' tegenover elkaar te stellen. Eén van de vruchten van de Reformatie is geweest het wegvallen van deze onderscheiding door de nadruk te leggen op het ambt aller gelovigen. Ook al zou er verschil van mening bestaan tussen de 'intellectueel' en de 'gewone man' over een bepaald punt, dan mag die niet leiden tot het vormen van een scheidslijn tussen hen als gelovigen.

Vervolgens mogen we het eenvoudige geloof niet tegenover de wetenschap stellen, alsof het eenvoudige geloof alleen maar te vinden is bij de ongeletterden. De mensen met een B.A. degree zouden in dit geval gemakkelijker van God kunnen afglijden dan een fabrieksarbeider. De wetenschap zelf zou een gevaar voor het geloof zijn. Dit is een valse stelling welke in de praktijk ook niet opgaat. Heel wat fabrieksarbeiders hebben in de loop der laatste jaren God vaarwel gezegd. Er zijn ook heel wat eenvoudige burgers die, ondanks een beetje christelijke moraal, God op een nette manier via de achterdeur buiten hun leven gezet hebben. Daartegenover zijn er gelukkig (!) altijd wetenschapsmensen geweest die Christus als hun Heer en Heiland hebben beleiden. Dat kan trouwens ook niet anders. De bijbel zegt dat niemand — intellectueel of gewone man — kan zeggen: "Jezus is Heer", dan door de Heilige Geest.

Tenslotte — deze foutieve opvatting is verwant aan de vorige — we moeten niet vervallen in een soort struikswaagpolitiek door te beweren dat we de problemen beter kunnen laten voor wat ze zijn, en dat we ons maar moeten houden aan het kinderlijke geloof. Dit is geen wijs advies.

Praktisch — omdat we in aanraking komen met allerlei problemen of we het willen of niet. We kunnen ons er niet buiten houden.

De intellectueel komt er mee in aanraking op de universiteit. En U zoudt uw kinderen toch niet graag onvoorbereid de problemen tegemoet laten treden? Maar ook de gewone man komt met veel van dezelfde problemen in aanraking via de krant, de radio en de t.v. Vaak op een eenvoudige manier, maar daarom niet minder doeltreffend en gevaarlijk. Vergist u zich daarin niet. Trouwens, deze 'onthoudings-methode' getuigt ook niet van geloof. De Heiland heeft ons beloofd dat Zijn Geest ons in de waarheid zal leiden. Aan deze belofte moeten wij ons gelovig vastklampen, en niet krampachtig. Wanneer we biddend met de problemen bezig zijn moeten we ook vertrouwen op de leiding van de Heilige Geest. Ik ontken niet dat het dan wel eens kan stormen in ons geloofsleven, maar wanneer wij bidden om de H. Geest dan zullen deze stormen ook weer tot bedaren komen. Onze houding moet dus niet negatief zijn — alle problemen ter zijde leggen. Maar onze houding moet positief zijn — de problemen biddend benaderen. Hierin heeft ook de 'gewone man' een taak, namelijk, bidden!

Bovendien zouden we door ons afzijdig te houden schade doen aan het evangelie. De wereld zou zodoende het idee krijgen dat het evangelie geen bevrijdend woord heeft voor de wetenschap. Dit is beslist niet waar! We komen daar in ons volgend artikel nog op terug.

In dit verband zou ik er 'de gewone man' op attent willen maken dat die wetenschap heus niet zo'n 'vaste burch' is als u waarschijnlijk denkt. Zeker niet in onze tijd. De zelfverzekerdheid van de vorige eeuw heeft een gevoelige slag gehad. Wist u wel dat er veel zelfmoorden gepleegd worden onder de studenten? Ze zien geen uitweg meer. Alles, volgens de wetenschap, is immers relatief. En toen professor Karl Barth in één van de Amerikaanse universiteiten sprak, luisterden de studenten met grote aandacht, omdat hij eerder getuigd sprak dan een haarfijne uiteenzetting gaf. De V.U. heeft zich in haar interfacultaire colleges onlangs ook met de zekerheid in de wetenschap bezig gehouden. Ze heeft achtereenvolgens de onderwerpen besproken: "Het bewijs in de wetenschap" (de onmogelijkheid van een definitief bewijs werd duidelijk aangetoond) en "Zelfkritiek in de Wetenschap".

Laat u zich daarom niet te spoedig door wetenschappelijke verklaringen in de war brengen. Trouwens ook de christelijke wetenschapsmensen zijn in het algemeen vaak voorzichtig in hun beweringen. Ze staan meestal open voor kritiek en beweren zelden dat zij het laatste woord er over hebben. Ze bekritiseren elkaars werk dan ook. Onlangs heeft professor Koole in het Gereformeerd Theologisch Tijdschrift kritiek geleverd op de beschouwingen van prof. Nico H. Ridderbos betreffende Genesis 1 en 2. Het zijn vaak de niet-wetenschappelijke mensen die bij hoog en bij laag beweren dat de wetenschapsmensen juist zijn. Wanneer u dan ook zo'n explosie meemaakt, dan kunt u beter eerst eens proberen wat meer informatie in te winnen.

Mag de 'gewone man' nu niets meer zeggen? Zeer zeker wel!

A GOOD CIGAR!

Want ook hij is profeet. Ook hij is medeverantwoordelijk. Een 'gewone man', die beweert dat hij toch maar een gewone man is, praat zeer onbijbels. Het is de taak van de 'gewone man' om mee te leven en mee te denken. Daarvoor is hij profeet. Maar hij moet zich dan ook voor het uitoefenen van die taak bekwaam is, met de gang van zaken op de hoogte zijn. Het schijnt mij toe dat onze voorvaders zich meer toelegden op dit bekwaam dan de 'gewone man' van tegenwoordig. Er zijn zelfs ouderlingen die maar weinig lezen! Iemand die zijn profetisch ambt wil uitvoeren moet ook goed beslagen op het ijs komen. Niet om een goede indruk te maken, maar om het ambt van profeet zelf.

Wij moeten natuurlijk niet verder springen dan onze pols stok lang is. Bescheidenheid, indien kennis ontbreekt, is geen ondeugd voor een goed profeet. Wij vormen immers een gemeenschap om samen aan het koninkrijk Gods te bouwen. Daarvoor hebben we elkaar nodig. En wij hebben elkaars gaven nodig.

Toch hebben we op elkaar toe te zien. Dat behoort ook tot onze taak. Dit zal echter op de juiste manier moeten gebeuren. Stelt u voor dat u boer bent. Nu komt uw dominee, die heel weinig verstand van het boerenbedrijf heeft, op bezoek. Hij ziet echter dat er iets in uw bedrijf scheef zit. Zou u het prettig vinden wanneer hij u de les ging lezen? Indien de dominee vragenderwijs de zaak aan de orde ging stellen, dan zou u naar hem willen luisteren. Zo is het nu ook in de kerk en de christelijke gemeenschap. Een fabrieksarbeider heeft een profetische taak ten opzichte van de professor, maar hij zal toch het verschil in bekwaamheid in acht moeten nemen, vooral wanneer hij weet dat de betreffende professor een serieus en gelovig man is. We moeten profeet zijn, maar op een koninklijke manier, dat ook zelfbeheersing in-sluit. Anders komt het profetisch ambt in gevaar! Dat moeten we vooral in onze tijd trachten te voorkomen. Bovendien moet het profetisch getuigenis ook geladen zijn met priestertelijke bewogenheid.

De 'gewone man' is profeet, priester en koning. Dat is zijn taak. Dat is ook zijn voorrecht. En hoe meer hij — dit geldt trouwens voor ons allen — het als zijn voorrecht beziet, des te beter zal hij het als zijn taak uitoefenen.

VOOR DE FARMERS

JAARVERGADERING DRAYTON
CHR. FARMERS ASSOCIATION

The Christian Farmers Association Drayton en omstreken hield haar feestelijke jaarvergadering op donderdag 11 juni in de basement van de Chr. Reformed Church van Drayton.

Na de gebruikelijke opening door de voorzitter Mr. T. A. Lise werden de notulen gelezen en het jaarverslag van de secretaris, Mr. A. Van Ankum.

Het bleek dat de afdeling een goed jaar had gehad en nog steeds groeiende is in ledental, wat al was gestegen tot 34.

Hoewel nog maar een jaar oud, was er onder Gods zegen al hard gewerkt door bestuur en leden. De secr. noemde in zijn verslag o.m.: Vergaderingen met sprekers en onderwerpen als "Melkprijs", "Kalveropfok" en een bespreking over een te houden Veevoeding-cursus. Deze cursus werd georganiseerd door de plaatselijke C.F.A. Ze werd een succes en werd vooral door jonge mensen bezocht van meer nationaliteiten, ruim 20 namen er aan deel. Ze werd gegeven in de plaatselijke Highschool door de Voorlichtingsdienst van Guelph en de plaatselijke landbouwleraar van de Drayton district Highschool, Mr. Oliver Mabey, B.A. Ook was er een brief gestuurd naar de "Milk Inquiry Hearing Committee in Toronto".

Twee afgevaardigden, Mr. H. Deen en Mr. B. Jagt, hebben deze brief namens de afdeling toegelicht. Het doel was een betere melkprijs.

De penningmeester Mr. B. Jagt had een goed verslag en had de boeken afgesloten met een voordelig saldo.

Als hoogtepunt was op de agenda geplaatst de spreker, Rev. W. Van Dijk van Acton (Ont.), met het onderwerp: "Cultuurtaak van de Christen Boer". De spreker zei o.a.: "Een Christen is op grond van Gods Woord verplicht zich aan te sluiten bij Chr. Organisaties. Dit is heel belangrijk. Daarom Chr. Farmers, zet door tot Gods eer en des naasten welzijn."

De principes voorop en daarna doe al wat u kunt om sociale verbetering en gerechtigheid te verkrijgen.

Maak uw organisatie sterk, be-

zoek de vergaderingen geregeld, leef zoveel u kunt mee en besteed uw krachten door God u gegeven bij het uitoefenen van uw bedrijven ook vooral voor Chr. organisaties."

Na deze duidelijke rede volgde een korte bespreking.

Er werden nieuwe bestuursleden gekozen. Mr. H. Deen en Mr. B. Jagt traden af. Gekozen werden Mr. G. Drost en Mr. T. Mohle.

De afdeling is van plan een trip te maken naar Canada Packers Milkfactory in Harriston, en tussen de hooi- en graanoogst naar het College in Guelph. De bedoeling is gezamenlijk te gaan, mannen en vrouwen. Vele aanwezigen geven zich hiervoor op.

De contributie werd voor een ander jaar vastgesteld. Vier nieuwe leden gaven zich op. De avond werd geëindigd met het zingen van de Avondzang en Mr. R. Stevens sloot met dankgebed.

We gingen met blijdschap huiswaarts, dankbaar aan God dat Hij ons nog een Chr. organisatie geeft en aan Rev. Van Dijk, die van zijn druk bezette tijd heeft willen vrij maken om te spreken over deze belangrijke principiële onderwerpen voor onze organisatie.

Th. A. Lise.

VAN DELFT'S Book & Gift Shop

For all your BOOKS, RECORDS AND GIFTS

1058 MAIN STREET W.
HAMILTON, ONT.
TEL: JA 8-1932

Support

YOUR CHURCH IN ACTION!

CHRISTIAN REFORMED
WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan

When in the ORILLIA Area . . . .

plan to sleep at the

Belair Motel

- Modern rooms
- Four-piece bath
- Wall-to-wall broadloom
- T.V.

Your hosts: HENNY & BILL VAN DYK

Highway 11, R.R. 3, 2 miles north of Orillia. Phone 325-2334

NAAR NEDERLAND?

Per boot of vliegtuig. Wij verzorgen 21-daagse retours, groepsreizen en charters. Vóór U besluit hoe of wanneer, vraag eerst

JAN FABER, Mgr.

Burlington Travel Service

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:

2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.

(Naast het Bus Terminal) Tel. NE 7-5222
Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

HOLLAND LIFE

1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511

Kantoren:
TORONTO,
2828 Bathurst St.
RU 7-5637

HAMILTON,
20 Tisdale St. S.
JA 8-0147

ST. CATHARINES,
94 Church Street
MU 4-6385

LONDON,
150 Elmwood Ave.
GE 8-8439

Kantoren:
MONTREAL,
3602 Van Horne
731-9421

VANCOUVER,
1280 West Pender
MU 3-9685

EDMONTON,
12421 - 118th Ave.
GL 4-3260

CALGARY,
3335 Boulton Road
289-5748

GEZINSVERZORGING — SPAREN
OUDEDAGSVORZIENING

GELUKKIGE OUDERS

Mevrouw Mia Heijm-Bouma, op 26 November 1962 plotseling bekend bij iedere Nederlander, nadat zij — toen nog als Mej. Mia Bouma — haar bruidsjapon schonk aan Mies Bouwman voor de bouw van "Het Dorp", heeft in het Wilhelmina Gasthuis in Amsterdam het leven geschonken aan een flinke zoon, die Eric Wim zal worden genoemd. De foto toont het dolgelukkige ouderpaar met de pas vijf uur oude Eric Wim.

Evangelisatie en Modernisme

In ons contact met anderen komen wij vaak in aanraking met het modernisme. Wat verstaat men echter onder "modernisme"? Dat is niet zo gemakkelijk te definiëren. Een kerk heeft een belijdenis, en een partij haar program, waarin men zijn opinie blootlegt.

Maar het modernisme is een vaag begrip, en de strijd ertegen een slag in de lucht.

Er zijn wel modernisten in allerlei schakeringen, maar wat ze precies belijden is niet zo klaar. Duidelijker is wat ze ontkennen.

Omdat men prijs stelt op de naam "modern", loochent men meestal het oude en overgeleverde. Dat is hun kracht, want het nieuwe wordt graag aanvaard, vooral door de jeugd.

Maar — paradoxaal als het mag klinken — het is tevens hun zwakte. Het blijft niet nieuw en voor kinderen is het antiek. Hondert jaar geleden deed Dr. Kuyper zijn intrede in Beesd. Hij was een leerling van Prof. Scholten, die de vader van het modernisme wordt genoemd.

De jonge predikant vond, als moderne dominee, genoeg te bestrijden, want er was in de gemeente veel overgeleverde vroom-

heid. Maar het resultaat was, dat het vaste geloof in de leer der vaders, die ons bekend maakt met de enig waarachtige God en Jezus Christus, Dien Hij gezonden heeft, het modernisme van deze moderne dominee overwon.

Tegenwoordig noemt men zich ook modern, maar men zou Prof. Scholten wel zeer antiek vinden.

En nu de vraag: Hoe gaan wij dat modernisme te lijf, Dat klinkt heldhaftig. Zo ongeveer als: "Onward, christian soldiers, marching as to war." Dat lied is bij vele evangelisten niet bijster geliefd. Moody liet het nooit zingen.

Om iets te bestrijden moet men het kennen.

Wij zeiden al, dat de modernen hun kracht meestal zoeken in de ontkenning van het overgeleverde. Hierin gelijken zij op de Sadduceeën, die, in tegenstelling tot de Farizeeën, veel van de traditie verloochenden. Lucas beschrijft dit in Hand. 23:8: "Want de Sadduceeën zeggen dat er geen opstanding is, noch engel noch geest, maar de Farizeeën belijden het beide.

Er waren twee grote groepen, de orthodoxe Farizeeën en de moderne Sadduceeën.

Nu is het voor de beantwoording

van onze vraag van buitengewone betekenis te letten op de houding die onze grote Meester tegenover beide groepen aanneemt.

Merkwaardig is, dat in de evangeliën meer dan zeventig maal de Farizeeën worden genoemd, en bijna uitsluitend in ongunstige zin, en slechts negen maal de Sadduceeën en niet eens altijd negatief. De strijdwijze van onze Holland was soms bijzonder fel. Hij ging inderdaad Zijn tegenstanders vaak "te lijf". Maar dat doet Hij veel meer de Farizeeën, die bijzonder orthodox waren, dan de moderne Sadduceeën. Hij slingert die Farizeeën Zijn zeventigvoudig "Wee u" in het gezicht en zegt, dat al het onschuldig vergoten bloed, van hunne hand zal worden geëist.

Maar als de Sadduceeën tot Hem komen met hun verhaaltje van de zeven mannen en de ene vrouw, dan geeft Hij, onderwijzend, immanente critiek. Het was toch zo, dat deze modernen wel veel van de openbaring loochenden, maar de vijf boeken van Mozes als gezaghebbend vereerden. Uit deze boeken bestrijdt Jezus hen. Niet met geweld, maar zachtmoedig: "Gij dwaalt, niet wetende de Schriften noch de kracht Gods."

De modernen onzer dagen lijken ook hierin op de Sadduceeën, dat zij wel veel van de Bijbel ontkennen, maar de bergrede verheerlijken.

Nu lijkt mij de beste bestrijding van onze modernen, om hen ook immanente critiek te geven. Wij moeten hen duidelijk maken, dat het niet waar is, dat de bergrede een nieuwe wet zou geven, en dat Jezus daarin afrekent met de God der wrake van het Oude Testament. Het heeft er wel de schijn van, als Hij zegt: "Gij hebt gehoord, dat tot de ouden gezegd is: oog om oog en tand om tand, maar Ik zeg u, . . . Hebt uwe vijanden lief . . ."

Maar, dit gebod van Mozes is niet anders dan een veelvoudige verzachting van de ongebreidelde bloedwraak, die — met Lamech — wel een man sloeg om een wonde en een jongeling om een buil. Al de geboden van de bergrede staan ook al in dat ouderwetse boek, want Mozes leert de joden, de naaste lief te hebben en vriendelijk te zijn tegen de vreemdeling.

Jezus houdt deze rede tegen de Farizeeën, die dachten, het rijk Gods te kunnen binnengaan door krampachtige onderhouding van de letter der wet.

De laatste verzen van Matth. 7 zeggen dit onomwonden: "Hij sprak als machthebbende, en niet als de schriftgeleerden. Hij zegt het, scherp en fel tegen deze uitwendige wetsbetrachters, dat dit hen niet redden zal van de helse veroordelen, want, dat die zijn broeder haat een doodslager is en die een vrouw aanziet een overspeler.

Als wij van deze feiten goed doordrongen zijn, dan zullen wij onze moderne tijdgenoten niet zo

heldhaftig te lijf gaan, maar hen hun zwakte tonen en hen onderwijzen.

Een andere trek van de modernen is, dat zij zich tegenover de Bijbel beroepen op de wetenschap. Daarmee dwepen velen, en het gevaar voor vele kerkmensen is, dat zij uit reactie, die wetenschap vermijden, en ten koste van alles de heilige huisjes der overlevering verdedigen.

Ik zou zo zeggen, broeder in Christus, wees toch niet zo bang voor de wetenschap, want dat is een gave Gods. Maar wees ook niet bang voor de moderne dwepers er mee, maar wijs hen op een opmerkelijk feit. Ten allen tijde zijn er modernen geweest, die met de wetenschap dweepten, denk aan de renaissance der zestiende en de "Aufklärung" der achttiende eeuw.

Op één ding wil ik bijzonder de aandacht vestigen. Het is nu juist 116 jaar geleden, dat Bernhard ter Haar in zijn lied: "Het communisme onzer dagen" zong:

"De wetenschap snelt voort met meer dan reuzenschreden, Ook 't pas ontgonnen veld draagt vruchten, bloem en knop. Zij zwaait haar toverstaf, bezweert het grijs verleden, En Nineve staat uit het graf der eeuwen op."

In het oude Babel werden geologieën en liederen gevonden, die gelijkenis vertoonden met het scheppingsverhaal van Mozes en de psalmen van David.

De toenmalige modernen ontketenden een hevige strijd, die bekend is onder de naam van: "Babel und Bibel" en geloofden vast, dat die strijd zou eindigen in een volkomen nederlaag van de Bijbel, die weldra verdwijnen zou.

Wat waren zij modern, en wat vinden wij ze nu antiek.

De beste bestrijding van de moderne lijkt mij daarom, evenals onze Meester, tot hen te zeggen: "Gij dwaalt, niet wetende de Schriften, noch de kracht Gods."

C. Sluys.

Los Gatos, California.

Als U dit jaar naar Holland gaat vliegen, kunt U tot \$205.90 besparen

1. Dit is het jaar om te reizen. Verleden jaar zou het \$552.80 hebben gekost om van Montreal naar Holland te vliegen. Dit jaar, dank zij de nieuwe, lage K.L.M. tarieven, het 21-daagse Excursie Economie Klasse retour kost slechts \$346.90, maakt het U mogelijk om \$205.90 te besparen.
2. 21-Daagse Excursie Tarieven zijn geldig nagenoeg het gehele jaar, met uitzondering van bepaalde spitsperiodes. Deze nieuwe tarieven zijn beduidend lager dan de standaard voor- en nazomer tarieven. Om van dit tarief te profiteren moogt U niet uit Europa naar Canada vertrekken voor de 14e dag volgende op de dag van vertrek uit Canada doch U dient in Canada terug te zijn op of voor de 21ste dag volgende op de dag van vertrek uit Canada.
3. In het bijzonder als U in Westelijk Canada woonachtig bent, kunt U met een combinatie van een goedkoop spoor- en luchtvaartbiljet sparen. In plaats van naar Montreal te vliegen voor Uw K.L.M. verbinding naar Europa, kunt U een trein naar Montreal nemen met grotere besparing. Het Reisbureau of K.L.M.-kantoor zal U tegelijkertijd met de luchtvaartbiljetten Uw spoorkaartjes verstrekken.
4. Toegestane Bagage. Terwijl 66 pond persoonlijke bagage voor Eerste Klasse Passagiers en 44 pond voor Economie Passagiers vrij wordt vervoerd, kan aanvullende bagage tegen economische tarieven worden vervoerd. Deze bagage boven het vrijgestelde gewicht reist als niet vergezeld bagage tegen lage vrachtprijzen en komt op de bestemming aan met de eerste beschikbare vlucht.
5. K.L.M.'s Veelzijdig Plan voor Reisonderbreking stelt U in de gelegenheid om vele extra steden te bezoeken zonder extra vliegkosten. Het Reisbureau kan U dit plan in bijzonderheden uitleggen.
6. Vlieg-Nu-Betaal-Later. K.L.M.'s Vlieg-Nu-Betaal-Later Plan veroorlooft U nu te vliegen tegen een lage eerste termijn en geeft U vele maanden de tijd om

het resterende te voldoen. Het kan behalve voor Uw retourbiljet ook worden gebruikt voor alles ingegrepen rondreizen en hotels. De eerste termijn is slechts 10%.

7. Waarom U per KLM moet vliegen. KLM heeft er langer over gedaan dan enige andere luchtvaartlijn om haar betrouwbaarheid te volmaken — 44 jaar. KLM service, zowel op de grond als in de lucht, is ongeëvenaard overal ter wereld. Om een voorbeeld te noemen: De KLM kan ervoor zorgen dat Uw bloedverwanten in Europa naar Canada vliegen op Uw kosten. U betaalt de passage hier en de KLM verstrekt de biljetten overzees. KLM's veeltalig personeel zowel op de luchthaven als op het vliegtuig besteedt bijzondere aandacht aan bejaarde mensen.

8. KLM's intercontinentale DC-8 straalvliegtuigen vliegen 6 maal per week van Montreal naar Amsterdam gedurende het spits zomer seizoen.

9. Bezoekt het Reisbureau. Elke inlichting die U in verband met reisrapporten nodig hebt of bijzonderheden over vervoersmogelijkheden naar en van de luchthavens in Canada zowel als in Europa, hotellogies en besprekingen, valuta en vliegansluitingen kunnen op het Reisbureau worden verkregen. Het is deskundig. Men is ten alle tijde bereid om U op elke mogelijke wijze behulpzaam te zijn waar dat mogelijk is. Gaat het spoedig bezoeken.

DE ROUTE VAN DE OLYMPISCHE FAKKEL IS DE GROOTSTE UIT DE HISTORIE

De Olympische Spelen die dit jaar in Tokio worden gehouden hebben voor de route van het Olympisch vuur grote moeilijkheden veroorzaakt. Oerwouden, woestijnen en bergen bleken grote obstakels te zijn bij het vaststellen van de route en herhaaldelijk heeft men deze route moeten wijzigen. Thans is de zaak definitief beklonken en de route is geheel vastgesteld. In onze kaart geven wij een overzicht van de route van het Olympische vuur. De tocht gaat over de halve aardbol en wordt derhalve de grootste uit de historie van de Olympische Spelen. Op 20 augustus zal de fakkel worden ontstoken in Olympia, de plaats van de oude Olympische Spelen, en estafette-lopers zullen de brandende fakkel op 23 augustus in Athene brengen. Vervolgens vertrekt de fakkel op 23 augustus per vliegtuig uit Athene om een reis door 12 steden en 12 landen te beginnen. Op 6 september komt de fakkel in Okinawa aan en vervolgens in Japan. De fakkel zal van land tot land worden doorgegeven. In Japan zal men drie andere fakkel aanstekers aan het Olympische vuur en langs vier verschillende routes zullen estafette-lopers de fakkel naar het stadion in Tokio brengen. 8 oktober komt het Olympische vuur in Tokio aan.

SCHERVEN-MIE

door Go Verburg

(43)

"Ja, het valt niet mee, zeg dat wel. Maar het nodige moet er toch zijn. Ik heb trouwens al aan je gedacht en wat lichtbeschadigd serviesgoed voor je achtergehouden."

De vrouw lacht begerig, maar ze wijst snauwend af: "Nee, hou op, ik heb geen geld."

Scherven-Mie gaat er eens voor zitten: breeduit. Er zijn mensen die je tegen hun eigen overtuiging in moet bepraten, omdat ze anders helemaal verpauperen. Hier is aardewerk nodig, meer dan ergens anders. En wat Mie heeft is nog best en netjes. 't Hoefte ook niet veel te kosten ook. En dat geld... "Dat komt best in order."

Juffrouw Geurtsen wijst het aanbod wildgebarnd van de hand. Ze heeft geen geld en ze gaat niet nog dieper in de armoee zitten. De ander wil verkopen, dat voelt ze wel, maar nee en nee, ze koopt vandaag niet.

"Zeg, heb je al gehoord dat de oude Verschoor van 't lage end uit de tijd is? Da's toch ook wat voor die jonge vrouw! Hoe lang waren ze al met elkaar getrouwd?"

Wat is dat nou? Stapt Mie zomaar van haar apperdepo af?

Dat doet Mie. Ze kent dit volk. Nooit komen de vrouwen buiten het kringetje van buurvrouwen, bakker, kruidenier en melkboer. Wat ze horen, weten ze van elkaar en van de leveranciers. De pottenvrouw is een nieuwsbron apart. Die vaart immers de hele wereld zo'n beetje rond. Ze komt zelfs wel in Rotterdam en in Gouda en da's al een gruwelijk eind. Als vrije meidjes zijn ze er wel eens geweest, deze volkswomen, maar da's voorgoed voorbij. Kom maar eens weg met zo'n sleep jongens aan je rokken!

"Wat zeg je!" verbaast ze zich en nu al heeft ze het plan om dit nieuwtje uit te buiten, wanneer ze er straks mee de buurt in gaat. "t Jonge-jonge... Zo, dus nou is Letta al weduwe. Nou ja, het was te voorzien, wanneer je met een bejaarde weduwnaar trouwt. Maar ze zit nou toch maar met haar drie bloeien van kinderen. Of... eh... zou er nog wat te hal-n zijn...?"

Nu wil ze slim zijn: ze wil Mie uithoren, maar Mie vertelt een verhaal niet alleen om nieuws te brengen. Er moet ook verkocht worden. Verhalen

horen bij de handel en handel bij verhalen, of ze haar klanten nu helpt om te winnen, of om het helpen alleen.

"Ik weet niet..." ontwijkt ze "...of toch, nou ja, je begrijpt: ik kan niet alles vertellen."

De ander is teleurgesteld, maar ze laat dat niet merken. Desnoods kan ze ook met dit nieuwtje al toe en als Mie niet alles zegt, betekent dat toch wel iets. Haar al te grote nieuwsgierigheid probeert ze te verbergen door van verbazing haar handen in elkaar te slaan. "Is 't waar, mens. Mens nog an toe..."

"Wat ik zeggen wil: Zal ik die bordjes maar even laten zien?" probeert Mie nog eens. "Ik heb maar weinig tijd vandaag."

"Nou goed dan, laat maar 's kijken."

Ze vindt zichzelf slim. Mie wil weg, maar ze moet eerst nog wat vertellen. Geen mens die haar dwingt om te kopen, ook al heeft Mie de boel uitpakket. Bovendien is het zoeken op zichzelf wel een aardige bezigheid. En zou die Letta dan toch gelijk gehad hebben, dat er geld zat bij die ouwe kerel? Wel-wel... Ze zal een bakje thee zetten voor Mie, misschien... Mie weet veel meer dan ze wil zeggen en een kop thee doet wonderen.

Mie stalt de borden uit op tafel. "Kijk eens aan... tien aardige bordjes en de bloemetjes zijn bijna gelijk. Je mag ze hebben voor één riks. Nou...?"

De vrouw lacht schel. "Dan zal je mijn man eens horen. Hij zal wel zeggen: Ben je nou helemaal...!"

Dat zal hij zeker, maar Mie heeft besloten deze bordjes hier en voor deze prijs te verkopen. Of ze straks het geld mee zal nemen is een volgend hoofdstuk, maar zaken zijn zaken: ze komt om te verkopen en ze verkoopt!

De geldzorgen praat ze doodleuk omver, door er geen woord over te zeggen. Waar was ze? O, die Letta...

"Ja, die Letta... Ze heeft zich niks van de praatjes aangetrokken en nou zie je toch maar eens..."

Zie je nou wel, dat Mie wel vertelt! Nog even dan dan weet ze alles.

"Nou ja, laat die bordjes maar hier... Dus Letta had toch gelijk..."

"Nou ja... gelijk... Er zat wel wat in ieder geval. Dat huisje stond op zijn naam en die boer-

derij op de grote Huft moet ook van hem zijn. Maar of ze daarom nu zo'n oude man gekozen heeft..."

"Ha-ha-ha, ze worden allemaal oud, die kerels en de meeste brengen niks mee. En... eh... Letta is nog jong, Mie. Ze is wel een beetje krom, maar lelijk... echt lelijk is ze vast niet. Op geld komen ze af, die kerels... Geld is maar alles... ha-ha-ha... dat weet je zelf ook wel."

Zwijgend kijkt Mie de damp na, die van het goed rond de kachel slaat. Zo denken de mensen. Deze vrouw heeft een stel kinderen en een man, die toch wel goed schijnt te zorgen, maar ze denkt dat geld de wereld ineens in een zomerzonnetje zet. En zichzelf? Denkt ze anders soms? Is het dan niet waar, dat de mannen op geld afkomen...?

Ze staat op. "Ik kom nog wel eens aanlopen," belooft ze en dan gaat ze. Op de tafel staan de tien nieuwe bordjes, die ze vergat af te rekenen. Vergat. Nou ja: vergat! Zaken zijn zaken en als ze er een rijksdaalder in wil laten zitten, is ze daar tenslotte vrij in. Of niet?

Zo jacht ze van het ene huis naar het andere, om maar goed mee te worden. En moe worden valt niet meer zo mee voor haar, want ze is gehard in het lopen en sterk door het dagelijks buiten zijn. Ze blijft doorgaan tot het donker is. Dan is haar dag best geweest; ze heeft veel verkocht. Het geeft maar zo weinig vreugde meer. De Here geeft wel: Hij geeft zelfs veel, maar ze blijft het gevoel houden, alsof in haar leven nooit anders dan gemiddeld is. Heeft ze om geld gevraagd? Welnee! Om geluk vroeg ze, al is het maar een schimmetje geluk.

Vandaag heeft ze al een paar maal plezier gehad om de slimme manier, waarop ze er Jan Rikker liet inlopen. Maar wat blijft er dan over van het ernstige gesprek daarna? Heeft het waarde? Néé!

Stikdonker is de rivier, wanneer ze naar huis vaart. Er staan nu nooit meer jonge kerels bij de rivier, om haar te zien wegvaren. Ze weet best hoe dat komt: ze vinden haar een manwijf, een haai. Wie wil er een manwijf, jongens? Niemand? Laat dat maar met potten varen!

Zelfs als ze alleen is, komt ze niet meer los van het masker dat het dagelijks leven op haar gezicht gelegd heeft. Van binnen wel: dan kan ze rijksdaalder vergeten te innen, omdat de mensen waaraan ze levert zo straatarm zijn. Maar zelfs in deze duisternis van de nachtdonkere rivier, staart ze strak voor zich uit. Waar vaart ze heen? Naar huis!

Ze is gelukkig toch mee geworden. Ze zal nog een gezellig vuurtje aanleggen in de haard, omdat

ze nu koud gaat worden. Dan zet ze de radio aan en gaat wat lezen, tot ze slaap krijgt. Misschien komt de dokter nog... of nee, dat zal wel niet met dit regenachtige weer. 't Zal vroeg herfst zijn, want je zag aan de berken op Jaapjes en Sijtjes graven al goudblaadjes. Nu is het nog maar half September. Dan zal de winter wel lang zijn; lang en saai.

't Zou mooi zijn, wanneer ze déze winter zover kwam, dat ze ook zo goed slagwijs raakte, dat ze pijpestestjes kon maken, zo mooi als Vader het kon.

Als ze nu vandaag de andere kant van de rivier eens opgevaren was, zou ze nu eerder thuis zijn... Of nee, laat maar, dan is de thuiskomst des te prettiger. Nu zal ze eens proberen of ze zo scherp tegen de wind in kan dat ze voorbij die rietkraag uitkomt.

Boven haar trekt een vlucht eenden voorbij. De snelle wicken fluiten en ze ziet de vogels in een stoere, strakke lijn zuidwest koersen, tegen de iets lichtere lucht.

Hè, het zal toch gezellig zijn, om nu thuis te zitten. Dat is dan de grootste winst van deze dag.

Het wordt al gekker met Toon!

Zijn gezicht is helemaal blauw, man en hij staat onvast op zijn benen als een zeeman bij stormweer. Een stuk afbraak is 't ie, niet meer en niet minder. En toch is 't ie niet oud, om zo te zeggen. Wat zal ie wezen? Vijftig? Goed, vijftig!

Is dat een leeftijd waarop de mensen van je moeten zeggen: "Die leeft geen jaar meer?" Nee!

Maar Toon haalt deze winter nauwelijks, dat ziet een kind. Hi-ha-ha-ha, dat krijg je d'r van, Toon. Dan moet je maar niet zo goddeloos zuipen, man!

Vanachter hun vierde — of is het de vijfde al, Giel? — vanachter hun vierde of vijfde borrel, zitten Giel en Nico de kroegbaas te bestuderen. Lekker is die vierde — ja, hoeveel hebben we d'r nou op, Nico? — die vierde borrel. Weet je wat dan zo leuk begint te worden: je hoeft geen moeie meer te doen om te praten. Je zegt allemaal ordelijke zinnen, zonder je hersens te gebruiken. Je voelt je tong gaan van rikkerdetik en laat ze maar waaien, zonder te denken. Dat is zo prettig. Niet, Giel, is dat prettig of niet? Maar nou moet je Toon eens zien, Nico. Vroeger dronk Toon een enkel biertje. Maar van bier wordt je op den duur wel dik, maar niet best dronken. En Toon zal het ook wel leuk gevonden hebben, dat z'n tong vanzelf begon te werken. "Hier nog een dubbele, Toon!"

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard rates below:
 Birth-announcements \$3.00
 Engagement-announcements \$3.00
 Marriage and anniversaries \$4.00
 Notifications of death \$4.00
 "For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words \$3.00. Every word more 10¢.
 For "letters under number" \$0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:
Calvinist-Contact
 Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Op 15 juni heeft God ons opnieuw verblijd met een kind. Hij gaf ons een zoon die wij noemen
NORMAN HENRY THEODORE

Geboren 25 April

Jaap en Gré Groot-Tensen
 Nelly
 Marvan
 Grace

R.R. 2, St. Thomas

Thanks to our covenant God, who blessed us so richly in the birth of our firstborn son

JAN BROUWER

(named after his grandfather and uncle).

June 24th, 1964

Henk and Dinnie Brouwer

Box 295,
 Woodbridge, Ont.

The God of the covenant entrusted to our care

JAMES GREGORY

Sharon Lynn and Charles Edward are delighted with their little brother

The joyful parents
 Kenneth and Lucille Sjaarda

23 Indianola Drive,
 Etobicoke, Ont.

June 20, 1964.

Mr. and Mrs. William Colyn wish to announce the marriage of their daughter

ELIZABETH

to

MR. JOHN HENRY VAN RYN

The wedding will take place, the Lord willing on July 10, 1964, in the Christian Reformed Church, St. Catharines. Rev. A. Rumph officiating.

Mr. and Mrs. John De Weerd wish to announce the marriage of their daughter

PATRICIA

to

MR. HERMAN DROST

Son of Mr. and Mrs. Klaas Drost
 The wedding will take place D.V. July 10, 1964 at 7 o'clock p.m. in the Christian Reformed Church, Drayton, Ont.
 Rev. L. Doezeema officiating.
 Future address: 1230 Queens Blvd. Kitchener, Ont.

HELP WANTED

A capable young girl for permanent housework. Live in. Two adults. Private room with T.V. Good salary. Phone Webster 4-1101. 8 Willowdale Ave., St. Catharines, Ont.

FOR SALE:

3 acres garden land, large two family house. Conveniences, garage, small barn. In Churchill, South of Barrie, Ont. on Highway 11. Phone 456-5841. Code 705.

LADY TEACHER

requires transportation from Vancouver to Prince Rupert or Prince George to Prince Rupert. ± August 18. Sharing of costs. Miss A. P. Numan, 3817 Carey Road, Victoria, B.C.

With thanks to God we hope to celebrate on July 10th, 1964 the 35th wedding anniversary of our beloved parents and grandparents

JACOBUS VAN BOLHUIS
 and
GRIETJE VAN BOLHUIS-VAN DER WOUDE

That the Lord may continue to bless and keep them is the prayerful wish of their thankful children

Weston, Ont.

W. Van den Hof
 G. Van den Hof-Van Bolhuis

Rexdale, Ont.

J. Bremer
 B. Bremer-Van Bolhuis

Scarboro, Ont.

E. Van Bolhuis
 T. Van Bolhuis-Huizinga

Pine Grove, Ont.

R. Steenhof
 F. Steenhof-Van Bolhuis

Thistleton, Ont.

J. Van Bolhuis

31 Waltham Drive,

Rexdale, Ont.

On June 28th, 1964 we commemorated the 25th wedding anniversary of our dear parents

JAN DERK HAALBOOM
MARIANNE HAALBOOM-ALLMAIER

That our heavenly Father may continue to bless and spare them for many years to come, is the prayerful wish of their thankful children.

Richard Ryk and Jean

Barbara and Keith

Paul

Lorenz

R.R. 5, Mount Forest, Ont.

ATTENTION:

Excellent chance to earn extra income. Sell part-time: This product everyone needs. Sell for Christian organization. Choose own time-place-method. Excellent bonus system. Why not inquire? You can only gain. Write to Box 1730, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B., Hamilton, Ont.

In Zijn ondoorgrondelijke wijsheid nam de Here uit ons midden weg, onze geliefde schoonzoon, zwager en oom

JOHN E. PLUISTER

in de ouderdom van 51 jaar.
 PS. 23

K. Barten

A. Barten-Swager

Noord-Scharwoude, Ned.

B. Vijn

N. Vijn-Barten

Oppeerdoes, Ned.

P. Vijn

M. Vijn-Barten

Belmont, Ont.

G. Barten

A. Barten-Vijn

Brampton, Ont.

D. Barten

J. Barten-Swager

Wieringerwerf, Ned.

22 Juni 1964

Newcastle, Ont. Canada.

Op 11 Juni 1964 nam de Heere tot zich in Zijn heerlijkheid onze lieve vrouw, moeder en grootmoeder

AGATHA ALIDA DE VRY
 geb. BOS

echtgenote van Hendrik Cornelis de Vry, op de leeftijd van 73 jaar.

Een ding heb ik van de Heere gevraagd, dit zoek ik: te verblijven in het huis des Heren al de dagen van mijn leven, om de heerlijkheid des Heren te aanschouwen en om te onderzoeken in Zijn tempel.

Stevensville, Ont.

Uit aller naam:

Mr. en Mrs. Cornelis Bos

Corinne

Alice

Henry

\$2,000 DOWNPAYMENT —

102 ACRES

5 kamer huis. Barn 40' x 80' en machine schuur.

Vraagprijs \$14,000.

\$3,000 DOWNPAYMENT

5 kamer huis, goed stenen gebouw, 3 slaapkamers, grote keuken en voorkamer, open haard en een kelder onder het gehele huis. Olieverwarming, groot lot. Ongeveer 14 mijl vanaf Hamilton.

Vraagprijs \$15,000.

JACK BYLSMA

REALTOR

1607 King St. East, Hamilton, Ont.
 Bel LI 9-3894.

For sale

FULLY EQUIPPED BAKESHOP AND STORE

with attached 3-bedroom brick home, all conveniences. Operated by same family for over forty years. Situated in small village, close to Lake Erie. Excellent farming area, good summer business. Full price \$25,000 includes stock and 1964 G.M.C. Panel Truck. \$10,000 down. Apply to Box 1740, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B., Hamilton, Ont.

Opportunity in Real Estate

We are looking for an enthusiastic, ambitious Dutch-speaking salesman to join Rexdale's leading real estate office.

We offer you good advertising, congenial staff and an opportunity to earn a high salary and commission income in the real estate field. For further information

GEORGE GETHING LIMITED

122 Rexdale Blvd.

REXDALE

Telephone 241-9171

Broos
 REALTOR

99 Centre Ave., Willowdale, Ont.
 Tel.: Bus. 225-7400; Res. 225-5139

Satisfaction Guaranteed by
 Dealing Through Broos

LEONARD

VERBEEK B.C.L. L.L.B.

BARRISTER AND SOLICITOR

of the Bar of Ontario
 and of the Bar of Amsterdam (Holland)

7 SUPERIOR AVENUE,
 TORONTO 14

Phone 259-7638 (office)
 251-6253 (res.)

DE RED ENSIGN

(N.B. Wij ontvingen dit artikel van Canadian Scene en hebben het een plaats in ons blad gegeven. Wij doen dit echter zonder dat wij de redactionele verantwoordelijkheid voor de strekking van het artikel aanvaarden. Mr. Pearson en de voorstanders van het nieuwe vlag-ontwerp, hebben hun argumenten eveneens. Wij hebben het artikel geplaatst, omdat hierin het standpunt van de voorstanders van de Red Ensign duidelijk is omschreven.

Wanneer we de Red Ensign rustig bekijken, zullen we opmerken, dat aan iedere wens van Canada's veelvoudige achtergrond, wat godsdiensten en rassen betreft, wordt beantwoord.

Engeland, Schotland en Ierland waren gewend mannen tot beschermheiligen te kiezen, die niet noodzakelijkerwijs landgenoten waren, maar door hun daden en idealen op de voorgrond waren getreden. St. George was een Macedoniër, en velen beschouwen deze ridderlijke heilige als hun schutspatroon. St. Andrew was een Jood, de beschermheilige van vele landen, waaronder het oude Rusland, en slechts volgens de legenden is zijn stoffelijk overschot naar Schotland overgebracht. St. Patrick is inderdaad naar Ierland gegaan, maar oorspronkelijk als gevangene en pas later als zendeling. Deze mensen worden algemeen beschouwd als mannen van goede daden, niet alleen door de Christelijke kerken, maar door historici en filosofen over de gehele wereld. Aan de vlaggestok nu hangt een vereniging van de kruizen van deze drie heiligen: St. George, de beschermheilige van de ridderlijke heid; St. Andrew, een van Jezus' apostelen, die om het geloof ter dood werd gebracht; St. Patrick, een zendeling, die de beschaving hij in Frankrijk had geleerd, onder de Ieren verspreide. Het is de vereniging van deze drie kruizen, die de Red Ensign zijn speciale betekenis geeft als nationale vlag voor Canada.

Eenheid door onderhandeling betekent een compromis van kleingeestig nationalisme. De Fransen, noch de Engelsen beroemen zich op een zuivere stamboom of ras-samenrederheid. Het woord "Brits" zelf al betekent een vereniging van Engeland, Schotland, Ierland en Wales. In de geschiedenis van deze landen vinden we een smeltpot van Britten, Angelen, Saksen, Picten, Schotten, Romanen en Fransen, soms op vredige wijze samengesmolten, soms met behulp van het zwaard. Sinds de aanvang der geschiedenis hebben pogingen om door het zwaard te overwinnen toch altijd gefaald.

Het belang van de eenheid, gesymboliseerd in de drie kruizen is, dat het een eenheid is die door onderlinge overleggingen tot stand is gekomen, onder het symbool van de Kroon, en dat is waarom Leeuwen van Engeland waren oorspronkelijk drie luipaarden en is op zichzelf reeds de basis van

Canada. Op die wijze wisten onze Franse voorouders reeds de Quebec Act tot stand te brengen, waarin de religie, taal en burgerlijke wetten van de Fransen werden vastgelegd. Later weigerden onze Engelse voorouders deel te nemen aan de opstand en losten ze hun geschillen met hun Koning door middel van onderhandelingen op. Ze wisten dat het Britse rechtssysteem een zeer waardevolle traditie was en om datin stand te houden waren ze bereid huis en goed te verlaten en in Canada van de grond af te beginnen om daar hun moeilijkheden op grondwettelijke wijze op te lossen en niet ontrouw te zijn. Vrijheid werd op eerlijke wijze verkregen. In dezelfde geest verbonden de voorouders van beide rassen zich later in een loyale federatie. Zij, die zich hier later gevestigd hebben, hebben dit land toen gekozen om deze tradities, die de fundering van hun aspiraties waren.

Zowel de Frans als de Engels sprekende bevolking kan op verstandige wijze de vereniging van de kruizen van deze heiligen overwegen. Voor de Fransen ligt er een bepaalde verdraaiing in het woord "Union Jack". Toen James VI van Schotland James I van Engeland werd, gaf hij bevel dat zijn schepen de vlag zouden voeren, die bestond uit een combinatie van de kruizen van St. Andrew en St. George. Dit bevel was getekend met de naam "Jacques", omdat de Franse taal in die dagen de taal der elite was in Engeland. (Om kritiek van de zijde der marine te voorkomen, willen we er hier even op wijzen, dat de Jackstaff (geuzenstok) zijn naam heeft gekregen van de vlag, en niet omgekeerd.)

Een vlag moet een embleem zijn van een volk en dat is hier zeer duidelijk bereikt. Ze draagt het schild van het wapen van Canada, geblozeerd in vijf delen; de drie Leeuwen van Engeland, uit de Standaard van Willem van Normandië; de klimmende Leeuw van Schotland, zinnebeeld van de adel; De Harp van Ierland voor de Kunst; de Fleur de Lis van Frankrijk als symbool van het koningschap; de Maple Leaf als teken van de overvloed, waarmee Canada is bedekt. Ook de elementen op het schild van de Canadian Ensign spreken weer van de eenheid, door overleg en van een overboord gooien van een bekrompen nationalisme voor een algemene broederschap. Ook hier hebben we weer een combinatie van symbolen van Engeland, Schotland en Ierland — en ook hier zijn ze weer niet in de eerste plaats gekozen om nationalistische redenen. De heraldiek was een internationale taal en luipaarden, leeuwen en fleurs de lis waren waarschijnlijk de meest algemeen gebruikte tekenen over de gehele beschaaftde wereld. Deze symbolen waren de persoonlijke insignes van koningen, die naast elkaar ter kruistocht voeren. De drie Leeuwen van Engeland waren oorspronkelijk drie luipaarden en is op zichzelf reeds de basis van

het tegenwoordige Britse monarchale systeem heeft gesticht, het stelsel, waaronder de moderne idee van vrijheid van de individu is geboren. De Fleurs de Lis als symbolen van de Franse monarchie, waren ontstaan op de Standaarden van de Engelse Koningen, die bevoerden de Franse Koningen "broeders" te noemen. De Klimmende Leeuw op de Ensign is omringd door fleurs de lis. Hoe vaak is er al niet geprobeerd om Frankrijk en Engeland te verenigen en hoe dikwijls is dat niet afgeketst op een bekrompen nationalisme?

De oorsprong van het rode veld is in de oudheid verloren. Misschien stamt het af van de "orflamme", de zijden (scharlaken) vlag van de Franse koningen. Het was de voornaamste vlag van de Britse marine in de tijd toen de Franse zowel als de Engelse koning aanspraak maakte op de kroon van de ander. Maar wat de oorsprong van het rode veld van de Ensign ook moge zijn, het heeft een eervolle geschiedenis. In de dagen van de kleine schepen voer de Britse marine de vaartuigen in drie groepen, de voorhoede onder de Vice-Admiral, met een white ensign, de achterhoede onder de Rear-Admiral met een blue ensign en de voornaamste vloot onder de Admiral-in-Chief met een Red Ensign. De red ensign gaf dus de ereplaats aan. In latere dagen heeft ook de Koopvaardij deze vlag gevoerd, maar deze heeft er nooit alleenrecht op doen gelden. En is het geen eer om dezelfde vlag te voeren met de mannen die op zulk een uitgebreide wijze hebben bijgedragen om de westerse beschaving naar de verre uithoeken der wereld te brengen?

Waarom wordt deze groep wapenbeelden nu een "ensign" (is vaandel of standaard) genoemd i.p.v. een vlag? Een vlag is een stuk doek, dat gebruikt wordt om te signaleren of om gevaar, overgave, pestilentie, "alles in orde" aan te duiden. Een ensign mag nu een vlag zijn of wat anders, maar het heeft de speciale functie een identiteit aan te geven en is een verzamelpunt. Het is in dit geval aardig te weten, dat het woord stamt van het Franse "enseigne".

Als het volk van Canada streeft naar onderlinge verdraagzaamheid onder de verschillende rassen en godsdiensten en het bereiken van een nationaal doel door samensprekingen, daarbij vasthoudend aan idealen en niet aan een bekrompen nationalisme, dan kan de Canadian Ensign haar vertegenwoordigen op een manier, waarop geen enkele eenvoudige combinatie van kleuren of getallen dat kan.

Wanneer zal 't zijn?

Of is het gauw een jubileum!

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact, te lezen.

Ook verlovings-aankondigingen en geboorte-advertenties worden altijd met veel belangstelling gelezen.

DE OLYMPISCHE SPELEN VAN TOKYO

Het belangrijkste deel van de spelen zullen zich in het Meiji-Park afspelen. In elkaars verlengde liggen daar het Prins Chichibu-Rugby-Stadion (rechts) waar een deel van de voetbalwedstrijden gespeeld zullen worden. Het Honkbal-Stadion, waar honkbalwedstrijden gegeven zullen worden, (midden) met links daarboven het Perscentrum, en links het Hoofd-Stadion. Links boven het Hoofd-Stadion liggen de Turn-Hal en het Waterpolo-Bad.

john struik real estate

BROKER

TORONTO 741-4404

"SELLING OR BUYING A HOME?"

WE ARE AS CLOSE AS YOUR PHONE

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Aangenomen naar Lethbridge, Alta., J. Vriend te Simcoe, Ont.
Beroepen te Galt, Ont., P. van Egmond te Wellandport, Ont.
Bedankt voor Port Arthur, Ont., C. Tui-ninga te Ladner, B.C.
voor Peers, Alta., R. Wildschut te Lansing, Ill.
voor Grand Rapids, Neland Ave. J. C. Verbrugge te Bowmanville, Ont.
voor Halifax, N.S. G. H. van de Riet te Denver, Col.

MET EMERITAAT

Classis Hamilton heeft eervol emeritaat verleend aan Rev. Adam Persenaire, predikant te Galt, Ont.
Rev. Persenaire werd in 1929 predikant te Eastmanville, Mich. In 1948 werd hij beroepen om als Home Missionary te werken onder

de immigranten in Zuid Ontario. In deze jaren zijn heel wat kerken geïnstitueerd. In 1956 nam Rev. Persenaire een beroep aan naar Dundas, Ont., welke gemeente hij in 1961 verliet om nog enkele jaren de kerk van Galt te dienen.

REF. CHURCH

Rev. A. Opmeer, predikant te Wodstock, Ont., ontving een be-roep van de Valmont United Pres-byterian Church te Boulder, Colo-rado, U.S.A.

KANDIDAAT J. DYKSTRA

In ons nummer van vorige week publiceerden wij de namen en adressen van de kandidaten voor predikant bij de Christian Re-formed Church. Daarbij was onder meer Mr. Jurrien Dykstra, 1347 Butler S.E., Grand Rapids, Mich.

Mr. Dykstra verzoekt ons thans mede te delen, dat zijn adres is: Jerry Dykstra, 4708 Joyce St., Vancouver 16, B.C.; telephone HEmlock 36646.

Rev. A. PERSENAIRE

Toen de classis Hamilton van de Christian Reformed Church in mei bijeen was, moest er afscheid genomen worden van iemand, die persoonlijk wel heel dicht met de geschiedenis van deze classie ver-bonden was. Bovendien was het de-zelfde man, die een belangrijke rol in het ontstaan van de meeste van de kerken in die classis heeft ge-speeld. Die man is Rev. A. Perse-naire.

Toen de eerste immigranten na de tweede wereldoorlog voet aan wal zetten in Canada, vonden zij al spoedig een kerk, die alles in het werk stelde, om deze mensen een kerkelijk onderdak te geven. Velen hebben daaraan medege-werkt, maar onder hen verdient

Rev. Persenaire wel een uitzon-derlijk eervolle plaats.

Nu echter de tijd gekomen is, dat Rev. Persenaire met emeritaat zal gaan, voelen velen zich ge-drongen hem uiting te geven van hun dank en afhankelijkheid. Daarvoor is nu een avond georga-niseerd op donderdag 23 juli a.s. in de Christian Reformed Church aan de Scott St. te St. Catharines.

Deze vergadering is open voor iedereen en men verwacht dan ook een grote toeloop van mensen, in het bijzonder van hen die persoon-lijk met Rev. Persenaire kennis hebben gemaakt in die eerste moei-lijke tijd, maar tevens ook van de zg. "old timers", die in Rev. Per-se-naire zulk een voortreffelijk lei-der hebben gehad.

De vergadering begint om 8 uur precies.

Teachers Wanted

The Duncan Christian School As-sociation is in need of a

TEACHER

for the lower or intermediate grades of its new three-room school. Please reply stating quali-fications and experience (if any) to the principal, Miss A. Bultsma, Box 1393, Duncan, B.C.

The Clinton Christian School is still in need of

TEACHERS

for grades 1 and 2, and grades 3 and 4, for the 1964-1965 school year. Applications stating quali-fications to be sent to: Mr. K. Vanden Heuvel, R.R. # 2, Goderich, Ontario.

The Calvinistic Christian School of Wellandport needs two more

TEACHERS

for its 9-room school. (For grades 1 and 2, and grade 7.) Applica-tions to be sent to: Mr. H. K. Bergsma, Principal, R.R. # 1, Wel-landport, Ontario.

Holland Marsh Christian School requires a

QUALIFIED TEACHER

for grade 5 and 6 for the 1964/65 schoolyear. Address all in-quiries and applications to: Mr. R. W. Van Dyke, R.R. 2, Newmarket, Ont.

Wanted:

TEACHER

for grades three and four in far-theast north Christian School. At-tractive boarding place. Pleasant surroundings in Canada's scenic developing countrv Send appli-cations to Canadian Christian School, Box 2117, Smithers, Ont.

The Calvin Christian School in Trenton, is in need of a

TEACHER

for the lower grades. Five room school. Address inquiries and ap-plications to Jack Stam, 281 King Street, Box 361, Trenton, Ont.

Groei van drie Hogescholen leidt tot Universiteit van Guelph

door Frank B. Robinson

De universiteit van Guelph, die op 1 juli 1964 officieel zal worden opgericht, zal bestaan uit het On-tario Agricultural College, het MacDonald Institute, het Ontario Veterinary College en een nieuwe tak, het Wellington College, voor de studie Arts en Sciences. De geschiedenis van de drie bestaan-de hogescholen is nauw verbonden met die van het oude Ontario.

In 1872 werd door de regering van Ontario de boerderij van de heer F. W. Stone opgekocht voor de bouw van een landbouwhoge-school. In een nadere verklaring van deze keuze stond te lezen: "Guelph staat bekend om haar moe-reel zeer hoogstaande en gods-dienstige bevolking. Bovendien is men het er alom over eens dat het een gezonde veestapel bezit". Op 1 mei 1874 opende de Ontario School of Agriculture haar deuren voor 31 leerlingen. Ze ontvin-gen gratis onderwijs, kost, inwo-ning en bewassing en waren ver-plicht minstens zeven uur per dag op de boerderij te werken. Slaag-den zij aan het einde van het jaar voor hun examen, dan ontvingen zij een beloning van \$50,-.

In 1880 werd de "school" het Ontario Agricultural College met een tweejarige cursus voor het di-ploma "Associate of the College". Zeven jaar later werd een verbli-nenis aangegaan met de universi-teit van Toronto en werd de curs-us tot drie jaar uitgebreid, lei-dend tot de graad Bachelor of Science in Agriculture. Thans heeft men een diploma High School (Se-nior Matriculation) nodig om te worden toegelaten en heeft men 4 jaar nodig om de studie te voltoo-ten. De boerderij, die met 500 was begonnen is thans uitgegroeid tot 1500 acres en de boerenwoning van de familie Stone is door 22 gebou-ven vervangen. Een nieuwe wo-ning voor de Departments of Mi-crobiology and Chemistry, waar-van de kosten zijn beraamd op \$4.000.000,-, is nog in aanbouw.

Het Ontario Veterinary College, de oudste hogeschool van dit soort in Noord-Amerika, werd in 1862 door de Schotse professor Andrew Smith in Toronto opgericht. Men studeerde hier twee jaar en ont-ving dan een diploma. Colleges werden gegeven in Agricultural Hall aan Yonge Street en anatomi-sche onderzoeken werden ge-daan in een schuur aan Tempe-rance Street. In de loop der jaren werden zowel het onderwijs als de faciliteiten verbeterd. In 1918 had

men dan ook een aantal jaren High School (Junior Matricula-tion) nodig om te worden toege-laten en was de cursus tot 4 jaar uitgebreid. Aan het einde daarvan ontving men de graad van Bache-lor of Veterinary Science van de Universiteit van Toronto. Sedert de verhuizing naar Guelph in 1922 is de hogeschool nog verder uitge-breid. Men heeft thans een groot gebouw voor medische chirurgie en een proefboerderij van 50 acre. De "undergraduate course" vraagt 5 jaar en leidt tot de titel Doctor of Veterinary Medicine. In 1963 gaven zich 347 leerlingen hiervoor op.

In 1902 wist Mevr. Adelaide Hoodless uit Hamilton in Ontario, de oprichtster van Women's Insti-tute, Sir William MacDonald, een handelaar in tabak in Montreal, over te halen \$175.000,- te schen-ken voor een afdeling huishoud-kunde aan het Ontario Agricultu-ral College om "jonge vrouwen in staat te stellen op de hoogte te ra-ken van wetenschappelijke huis-houdkunde". Zijn aanbod werd door de provincie Ontario aan-vaard en dus werd 'n nieuwe hoge-school gebouwd, het "MacDonald Institute". Eerst werden er drie-maandelijke cursussen gegeven en cursussen van een en twee jaar. Tegen 1948 was men echter zo-ver gevorderd dat er cursussen van 4 jaar werden aangeboden die de student aan het einde van deze periode een graad verleenden.

Het doel van de regering in 1874 was slechts om het mogelijk te maken om onderricht te ontvangen in de praktische toepassing van landbouwwetenschappen. Tegen-woerdig wordt echter heel wat meer gedaan. Er zijn korte cursussen, van 3 dagen tot 2 maan-den; een tweejarige cursus, aan het eind waarvan 'n diploma wordt uitgereikt; elf cursussen waaraan een graad verbonden is in de ver-schillende takken der landbouw- en aanverwante wetenschappen. Bo-vendien zijn er faciliteiten voor studenten die verder willen stu-deren voor hun Master degree in Agricultural Science.

Daarnaast is er het zg. extension werk. Er worden demonstraties gehouden, lezingen, tentoonstellin-gen; circulaire en tijdschriftjes verspreid, terwijl door leden der fa-culteiten uitgebreid onderzoekings-werk wordt gedaan. Door de pu-blicatie van de resultaten van hun proefnemingen en onderzoeken in verschillende wetenschappelijke tijdschriften en hun contact met andere geleerden, hebben ze Cana-da en de wereld reeds onschatbare diensten bewezen.

WAAR DE PROPAGANDA KLINT!

"WOODEN SHOE CONFECTIONERY"

DE HOLLANDSE WINKEL

voor fijne Vleeswaren, Droste Bonbons, Verkade Beschuit, Blikgroenten, Rijsttafel, Eau-de-Cologne (4711), Sigaren, Da-mes- en Heren-Overgoed, Baby Uitzetten, Delfts Blauw, Snijbonenmolens en Koffiemolens, Dames- en Heren-Porte-monnaies, Souvenirs en Luxe artikelen. Kom en zie!

Open elke dag 9-6, donderdag en vrijdag 9-9.

1058 Main Street West Hamilton, Ont.
TELEFOON JA 8-1932

Drukwerk nodig?

Versta U dan met ons! Onze Nederlandse en Canadese er-varing stellen wij gaarne tot Uw beschikking. Onze druk-kerij is ingericht voor zowel kleine als grote opdrachten. En onze prijzen zijn billijk.

GUARDIAN

PUBLISHING COMPANY LTD.

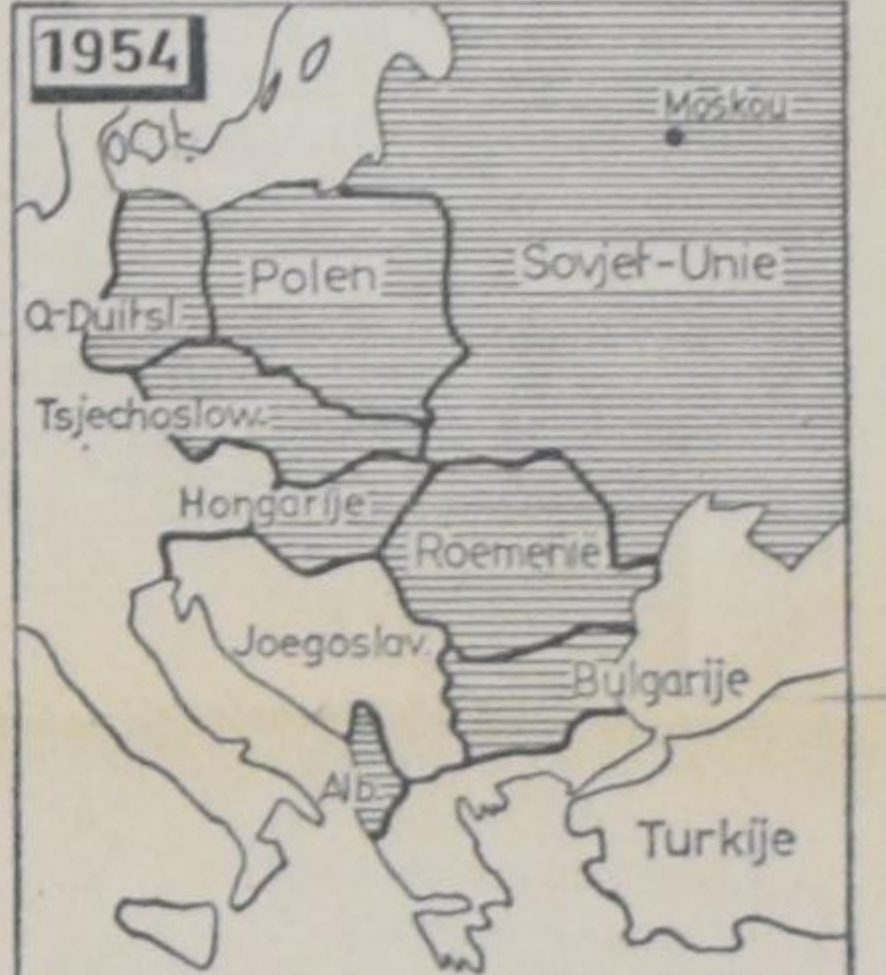
HAMILTON, ONT.

Corner Gage & Main
P.O. Box 312, Station B
Phone 547-1488
547-1489

Minder angst voor de radio

In de lucht is een oorlog gaan- de, de propagandastryd van de gaan onverminderd voort met hun radiozenders tussen Oost en West. stoorzenders. Deze zijn gericht te-Onzichtbaar voor het oog maar gen de uitzendingen van o.a. de des te beter hoorbaar voor het oor. Sten van Amerika (VOA), radio Formosa en Vrij China in Zuid-sche landen heel snel minstens Korea. Alle kommunistische lan-den richten propaganda-uitzendingen naar het Westen. In Spanje werkt een stoorzender die gericht is tegen de uitzendingen van "Es-pana Independiente" in Praag.

DE RADIO-ORLOG ONTDOIT

WILLEM G. POOLMAN

advocaat

notaris

meeester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.

(hoek Bay/Adelaide St.)

tel.: EM 3-1334

H. KREEFT, C.A.

CHARTERED

ACCOUNTANT

LICENSED MUNICIPAL

AUDITOR

968 EXMOUTH STREET

SARNIA, ONT.

ED 7-8559

FOR

Aluminum Siding

ALUMINUM WINDOWS

AND DOORS

REMODELLING AND

ALTERATIONS

Call

PETER DE VRIES

CARPENTRY

HOME IMPROVEMENTS

Phone 679-4600

MOUNT HOPE, ONT.

Wij kunnen U nog boeken op een

21-DAAGS RETOUR NAAR HOLLAND

vertrek niet later dan 6 au-gustus of tussen 31 augustus en 5 november.

Retour Montreal-Amsterdam

\$346.90

Boek nu bij het grootste Ne-derlandse Reisbureau in Ca-nada.

KOOPS

TRAVEL SERVICE LTD.

543 Brant St.

Burlington, Ont.

Open donderdags en vrijdags tot 9 u., zaterdags tot 6 u.

Tel. Burlington: NE 4-1813 (24 uur)

Vacation Bible School Materials

- BOOKS for the home, the studyroom and the society
- BIBLES, a great variety
- A great collection of PHILIPS RECORDS, Classical, Popular, Organ.

ASK YOUR DUTCH STORE IN YOUR NEIGHBOURHOOD FOR BOOKS, ASK US FOR CATALOGUES

PRO REGE PUBLISHING CO.

and

SPEELMAN'S BOOKHOUSE

10 GOLFDOWN DRIVE, REXDALE, ONTARIO

741-6563

PHILIPS RECORD AGENT FOR CANADA

DUXBURY TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

Heerlijk...

... is de geur die opstijgt uit 't LIGA pannetje! Of Baby een smaak heeft? En of!

LIGA

Krachtige Kost voor het Kind!

LIGA! Let op de èchtel!

A. Hosmar, C.A.

CHARTERED

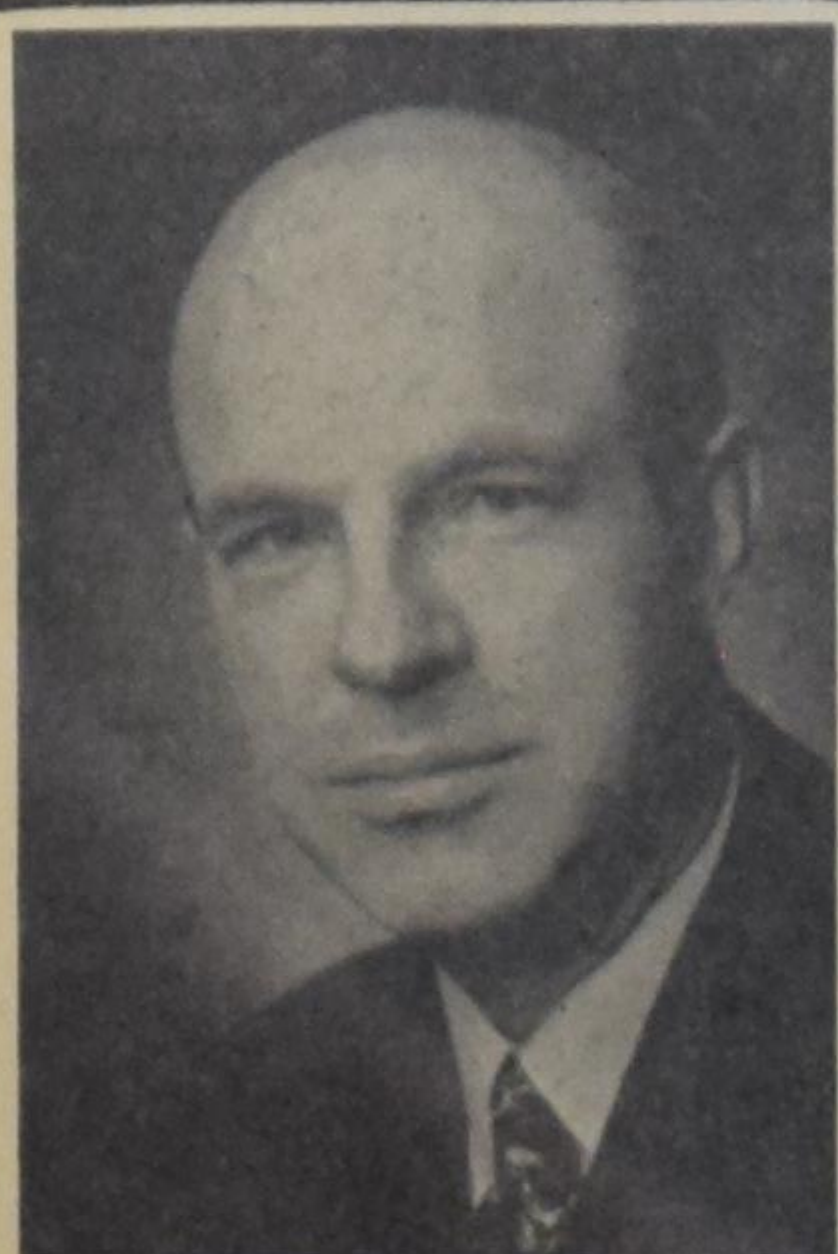
ACCOUNTANT

47 Prince St.

Suite 4

OSHAWA, ONTARIO

Phone 723-1221

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.

P.O. BOX 312

STATION B

HAMILTON, ONT.

ORDER NOW!

Christian Marriage

by Rolf L. Veenstra

CONTENTS:

- The divine institution of marriage.
- Celibacy and marriage.
- The divine organization of marriage.
- Marriage and sex.
- The purpose of marriage.
- The choice of a marriage-partner.
- Courtship and marriage.
- Marriage and divorce.
- Successful marriage.

PRICE PER COPY \$2.90

DE KERK IN RUSLAND

Sinds Russische kerken zijn toegelaten als lid van de Wereldraad van Kerken, heeft hier en daar de mening postgevat, dat de houding van de Russische regering ten opzichte van de kerk aanmerkelijk milder is geworden. Dat dit meer schijn dan werkelijkheid is, blijkt wel uit een artikel, dat wij onlangs vonden in het Nederlandse "Centraal Weekblad". Wij nemen dit artikel hier in zijn geheel over:

Ds. Paul Verghese, adjunct-secretaris van de Wereldraad van Kerken, die de onlangs gehouden vergadering van het Centrale Comité van de Wereldraad in Odessa bijwoonde, heeft in India enkele lezingen gehouden. Zijn onderwerp was: "De godsdienst in Rusland".

Bij die gelegenheid zei hij o.a.: "Rusland staat de verspreiding van de bijbel en andere godsdienstige literatuur in Rusland niet toe". Hij zag bij enkele personen enige getypte Schriftgedeelten, die door dezen zeer geheim werden bewaard. In kerken die hij bezocht trof hij geen kinderen aan. Kinderen worden niet toegestaan in de kerk meegebracht te worden om te laten deelnemen aan de kerkdienst. Aan de priesters is het niet geoorloofd huisbezoeken af te leggen en alle propaganda buiten de kerk is verboden. Er zijn slechts zeer weinig kerken.

Wereldraad werd afgeluisterd

Ds. Verghese vertelde voorts: "Er zijn sommige christenen die zich volledig met de communisten hebben vereenzelvigd. Zij vormen het grootste gedeelte. Zij doen dat omdat zij op goede voet wensen te zijn met de regering. Maar er zijn ook enige anderen die echt christenen zijn. Zij zijn niet één met de communisten, maar zij moeten zwaar lijden en grote moeilijkheden ondergaan. Zij verbergen zich in geheime plaatsen. Chroestjew heeft enige vrijheid voor de eredienst toegestaan daar hij heeft ontdekt dat werkelijk christendom niet met geweld kan worden ten onder gebracht. Maar zelfs als er enige vrijheid voor de eredienst is, er is absoluut geen vrijheid voor propaganda. De kerk staat volledig onder controle van de regering."

In de vergadering van het Centrale Comité in Rusland waren door de regering alle voorzorgen genomen, opdat alles wat er in de vergadering werd gezegd, overgebracht werd naar premier Chroestjew. Er waren toestellen geplaatst om de toespraken aan hem over te brengen. De dagbladen in Rusland gaven geen enkel verslag van de vergaderingen, omdat dit was verboden."

Ds. Verghese vertelde verder hoe de kerken vervolgd werden gedurende de tijd van de revolutie. Aartsbisschop Nicolai, die door Stalin aartsbisschop werd gemaakt, was een agent van de communisten. De partij stelt alle kerkelijke leiders aan, opdat de communistische partij een vaste greep op de kerk kan behouden. De communistische partij is vast besloten zich met de kerkelijke zaken te bemoeien.

De vergaderingen, waar ds. Verghese sprak, werden belegd door de YMCA, de bekende internationale organisatie van christelijke jonge mannen.

Propaganda verboden

Deze mededelingen van ds. Verghese komen wel heel sterk overeen met een beschouwing die aartsbisschop Anthony Bloom van de Russische Orthodoxe Kerk ongeveer tezelfdertijd ten beste gaf toen hij een bezoek bracht aan Edinburgh (Scotland). Hij vertelde bij die gelegenheid over de wijze waar het kerkelijke leven in Rusland tegenwoordig wordt bemoeilijkt.

Aartsbisschop Bloom, wiens vader van Schotse afkomst was, maar wiens moeder een Russin is, en die zelf in Rusland geboren is, zei, dat de huidige positie van de Orthodoxe Kerk in Rusland van dien aard is, dat zij het recht heeft de eredienst uit te oefenen, maar dat het verboden is enige

godsdienstige propaganda te verspreiden, en zelfs om op anti-godsdienstige propaganda te antwoorden.

"Onlangs," zei hij, "werd een priester in Rusland veroordeeld omdat hij traktaatjes had gedrukt om in zijn gemeente te verspreiden, die werden beschouwd als propaganda."

In sommige streken, waar de plaatselijke autoriteiten die voor kerkelijke zaken verantwoordelijk zijn, onverschillig zijn, werden diensten gehouden zonder dat er verder iets gebeurde. Maar in vele andere plaatsen deden de vertegenwoordigers van de staat alles wat ze konden om het moeilijk te maken. Alle kerkelijk gebouwen behoren aan de staat, maar ze kunnen alleen hersteld worden als de kerk de kosten daarvan betaalt, en de staat maakt het moeilijk om materiaal en arbeidskrachten te krijgen.

Als een werkman maar een klein karweitje voor de kerk uitvoert, zoals het aanbrengen van een nieuw slot of een nieuwe deur, stelt de staat zich op het standpunt dat hij voor de kerk heeft gewerkt gedurende de gehele maand waarin deze reparatie heeft plaats gehad en moet hij een inkomstenbelasting van 81 procent voor die maand betalen. Dit maakt arbeiders onwillig om iets voor de kerk te doen.

Rottende vis...

Aartsbisschop Bloom verklaarde dat het aantal kerken sinds de revolutie teruggebracht was van 25.000 tot 12 à 15.000. Hij gaf er voorbeelden van hoe het kwam dat kerken moesten worden gesloten. In sommige gevallen doordat het onmogelijk geworden was ze in goede staat te onderhouden. In sommige gevallen doordat het aantal officiële leden, die voor de kerk verantwoordelijk waren (door overlijden en andere oorzaken) was gedaald beneden het wettelijk vereiste aantal van 20.

In één geval reserveerde de staat het souterrain van een kerk voor eigen gebruik, en vulde deze ruimte met vis die men daar de gehele zomer liet rotten, zodat de mensen in de kerk boven deze ruimte flauw vielen van de stank. Toen de kerkelijke autoriteiten klaagden, kregen zij ten antwoord: "U is vrij uw deel van het gebouw te gebruiken zoals u wilt, en wij zijn vrij ons deel van het gebouw te gebruiken zoals wij dat wensen." Het resultaat was dat men het kerkgebouw prijs moest geven. In vele gemeenten werd brandstof aan de kerken geweigerd, en de mensen werd gezegd dat ze thuis konden blijven als het in de kerk te koud was.

DE VERSPREIDING VAN DE OOSTERS-ORTHODOXE KERKEN

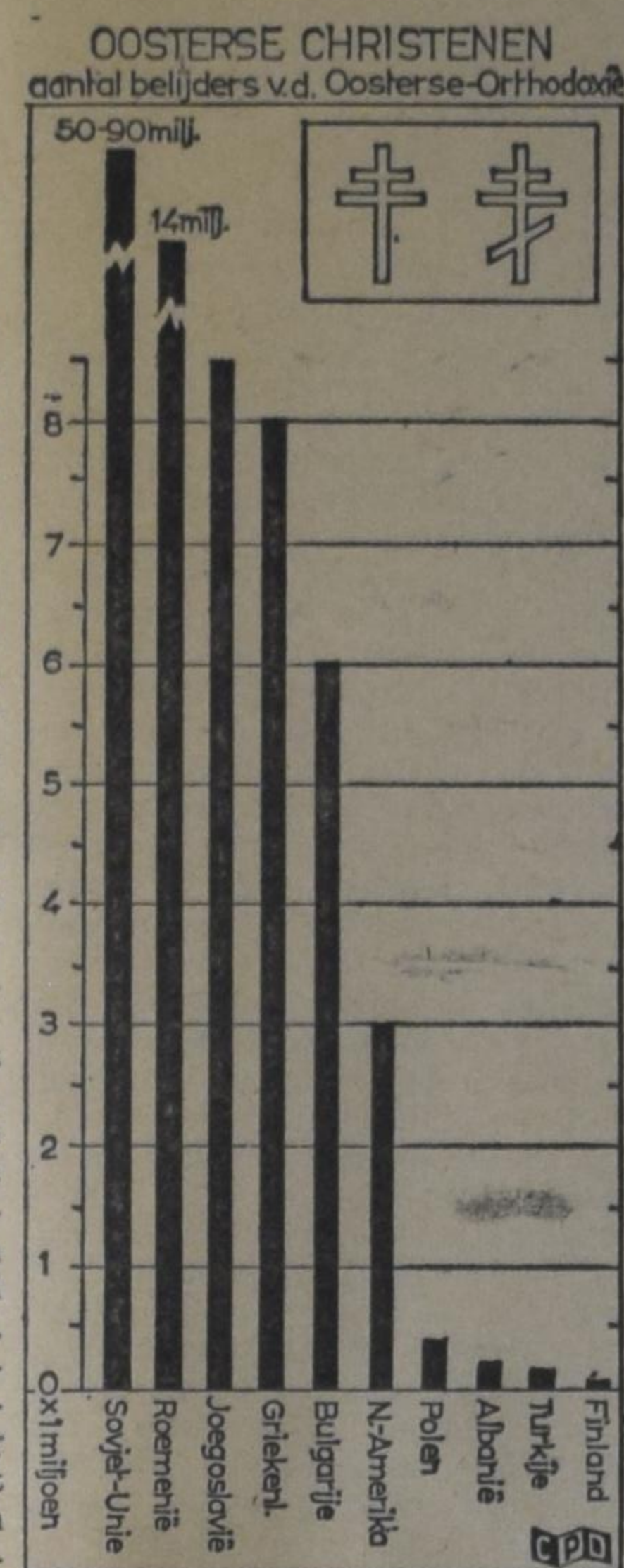
NAAR EEN ORTHODOX CONCILIE?

Moskou wordt actief als religieus centrum

Moskou is bezig weer een actief centrum te worden in de Oosters-Orthodoxe kerken. Naar schatting telt de wereld 130-150 miljoen leden van de Oosters-Orthodoxe kerken, waarvan ca. 115 miljoen in Europa en de Sovjet-Unie en 9 miljoen in Azië leven. De Oosters-Orthodoxe kerken zijn ontstaan uit de Byzantijnse staatskerk, na de scheiding met Rome in 1054. In tegenstelling tot een centraal geleide kerk bestaat de Oosterse-Orthodoxie uit meerdere nationale kerken (patriarchaten), onder ten eigen leiding en opvatting, die echter door eenheid van dogma en ritus met elkaar verbonden zijn. Er bestaan nationale kerken in Albanië, Bulgarije, Cyprus, Griekenland, Joegoslavië, Roemenië, Rusland, Polen, Finland, Turkije, en Ethiopië naast diaspora in verschillende landen. Over het algemeen kan men de patriarch van Constantinopel als het geestelijk hoofd van de Oosterse-Orthodoxie beschouwen. Men heeft daarom Constantinopel wel eens het "tweede Rome" genoemd. De laatste tijd is echter de Russisch-Orthodoxe kerk, onder patriarch Alexis van Moskou, op weg een "derde Rome" te worden, dat kan omdat de nationale kerken allen een grote mate van onafhankelijkheid bezitten, overigens is de naijver tussen Constantinopel en Moskou al heel oud. De patriarch van Moskou heeft dan ook altijd al een heel bijzondere positie ingenomen in de Oosters-Orthodoxe kerken.

De Russisch-Orthodoxe kerk is ook lid geworden van de wereldraad van kerken. De Russische kerk sloeg plotseling een geheel eigen weg in door waarnemers naar het tweede Vaticaanse Concilie te zenden, een pijnlijke verrassing voor het patriarchaat Constantinopel dat afwezig was.

In juli vorig jaar is er in Moskou een grote viering geweest van het jubileum van de patriarch van

Moskou. Leidende personen uit de Orthodoxe kerken waren hier bijeen. Sommigen zagen dit als een doorbreking van het religieuze isolement van Moskou. Dit jaar zal op Rhodos een bijeenkomst worden gehouden van vertegenwoordigers van de Orthodoxe kerken. Het doel is om te komen tot een grote bijeenkomst van alle Oosters-Orthodoxe kerken, een Orthodox "concilie". Hier zullen dan uiteindelijk de patriarchen van Jeruzalem, Antiochië, Alexandrië, Constantinopel en het thans grootste patriarchaat van Moskou aan één tafel gaan zitten samen met de andere vertegenwoordigers van de Oosterse kerken.

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of Vliegtuig. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOEL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Naam
Hofleverancier A.o. 1860.

Imported by: VAN's Imp. Ltd.,
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

FOR ALL YOUR BOOKS:

**BURLINGTON
BOOK- & BIBLE HOUSE**
468 Brant Street, Burlington
Phone 637-2151

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam .....

Post-adres .....

Aangebracht door: .....

Naam .....

Post-adres .....

Aanbrengpremie: .....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad \$5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15% extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

FOR COMPLETE SATISFACTION
When Buying or Selling Real Estate
CONTACT:

John Voortman REALTOR

588 UPPER JAMES ST. HAMILTON, ONT.
Phone 383-2157

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U hoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van \$5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIË VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.

Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel. **DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID**, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.

In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE

Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie."

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)

Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalingen van verschillende sectarische richtingen.

HET NIEUWE TESTAMENT

(Nieuwe vertaling met woordverklaring.) Ned. Bijbel Gen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. L. Lewis.

Deze brieven, geschreven door Schreierstrick, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsam, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE NIEUWE WINKEL, door Toussaint Bokma. Een interessant geschreven pocket, die het na-oorlogse zaken- en familieleven in Nederland typerend weergeeft.

DE GROTE SCHEIDING, door C. L. Lewis.

Neen er is geen ontken aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. L. Lewis.

Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.

Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

DE SLANDE HAND, door Hugo Kingmans.

Een vlot geschreven verhaal van de bekende Hugo Kingmans.

SLOEBERKE SLOP, door W. Laatsman.

Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS

An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS

Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS

Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON

Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS

By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST

Dr. F. B. Meyer. A clash between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN

Ruth Gordon. The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Children's Books

GOD'S GREAT OUTDOORS by Marian Schoolland.
This very well-known authoress takes the boys and girls along with her in nature and tells them about plants, birds, trees, flowers etc. Above all the greatness of the Creator is shown in this book. Age 9 and over.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN

A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR

This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

Tieleman & Dros
Hoogeveen - Holland

Imp: HOLTZEUSER BROS.
Toronto - Edmonton - Vancouver

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrottenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

JUVENILE OR ADULT DELINQUENTS?

What exactly is a juvenile delinquent?

Almost every language in the world now yields a phrase labelling those youngsters of many nations whose behaviour or tastes are different enough to incite suspicion if not alarm. They are the 'teddy boys' in England, the 'nozems' in the Netherlands, the 'raggare' in Sweden, the 'blousons noirs' in France, the 'tsotsis' in South Africa, the 'bodgies' in Australia, the 'halbstarken' in Austria and Germany, the 'tai-pau' in Taiwan, the 'mambo boys' or 'taiyozuku' in Japan, the 'tapkaroschi' in Yugoslavia, the 'vitelloni' in Italy, the 'hooligans' in Poland and the 'stiliagi' in the U.S.S.R.

But it is not our right to assume that every 'teddy boy' or every 'nozem' is actively engaged in delinquency. It is unjust to assume automatically that a youngster who likes rock 'n' roll music or bizarre clothing is on his way to becoming a delinquent if he is not one already. Too often, the adult world has used the word 'delinquent' to express anger or bewilderment at adolescent tastes.

The following newspaper clippings, however, should make us aware of the appalling rising number of juvenile delinquents: "A crowd of 300 attacked two policemen with bottles, stones and sticks Wednesday night, when they arrested two teen-age gang members on a west side street," "Major Robert F. Wagner of New York, says he will add 1,080 policemen to help stamp out juvenile violence, which has resulted in four murders in the past ten days," "In one week in New York City the police crack-down on young criminals has resulted in the arrest of more than 425 youths under 21."

Then juvenile delinquents are not those who have a peculiar taste in clothing and music, but those whose offences range from

stealing, vandalism and property offences, petty extortion and gambling to violent behaviour, rowdiness, truancy, immoral or indecent conduct, drinking and drug addiction.

The causes of juvenile delinquency are many.

Racial tensions and attitudes are first on the list. Furthermore, feelings of not belonging or lack of acceptance of responsibility at home and in the community. Poor living conditions. Many schools are in poor condition, and others are overcrowded, which causes the less interested pupils to become truants and drop out of school as soon as possible. No contact between the young people and their parents, lack of recreational activities, and so on.

A retired New Jersey Court of Errors and Appeals Judge by the name of John Raffaerty had this to say about our problem; "We have been talking about juvenile delinquency as something to be treated. Well, now, I disagree with that... juvenile delinquency is an effect... of the lack of moral and spiritual tone in the community. So, therefore, I propose that the adult delinquent be dealt with harshly."

Now we are hitting a little closer to home. We as adults had better appraise the overall situation before we place the blame on "this bad generation."

For example, many homes are not the major source of strength and comfort as they used to be. Do families today sit down around the dinner table to talk about the problems facing them?

Many homes are broken by divorce or separation. Father deserts his family, or tries to escape the problems of life through drink.

Mothers feel they must work in order to keep up with the high standard of living, and are, therefore, gone from home all day.

Before we try to seek a solution to this problem, let us go into the behaviour of the juvenile delinquent a little deeper, and see why and how they operate.

In almost every city in the world where delinquency exists, so does the juvenile gang which looms up as a modern social institution. These gangs, innocent or evil, are an important element in the overall pattern of juvenile delinquency. Looking at delinquency in a worldwide context, one does not often see individual youngsters becoming delinquent each in his own fashion, but rather as a number of boys participating in joint activities that derive their meaning and pleasure from a set of common sentiments, loyalties and rules.

The majority of these gangs often engage in acts which do not always bring financial gains and to the rest of the world seem almost purposeless in their malice.

In Poland, teen-age gangs have damaged railroad trains and molested passengers for no apparent reason. In Saskatchewan, groups of boys have entered private homes and mutilated expensive furnishings without attempting to steal a single object. In Chiang-mai, Thailand, a band of male minors, with a symbol of a white eagle tattooed on their arms, found their greatest diversion in terrorizing or injuring outsiders. In Argentina, gangs of boys have gathered in cafés or bars to insult or humiliate customers.

Some juvenile delinquents, however, have clearer goals in mind. Racketeering or petty extortion are good examples. A gang in Detroit, Michigan, which was composed of fifteen boys from 13 to 16 years of age, organized a racket in which all the smaller children of the neighbourhood were forced to pay five cents for the insurance of not being molested on the way to and from the local cinema. A report from India indicates that

gangs of young boys and girls have learned to be highly successful smugglers of illicit liquor and drugs.

In the past, juvenile delinquents always seemed to indicate that these children were raised in poor living conditions. Not so anymore. There are numerous and increasing indications that children from the higher-income brackets are becoming delinquents. In France, the expression 'blousons dorés' (jackets of gold) is a somewhat sarcastic reference to delinquents from richer families than those of the 'blousons noirs'.

Over-simplified versions of what causes juvenile delinquency are useless. Such explanations as slum living, 'broken' homes, films and deprivation fail to provide us with universal and realistic reasons. Sometimes, each of these may be one among many factors that shape a child's life but no factor can be accepted as the single over-all reason for the thousands and thousands of delinquent cases.

How then, can we approach this perplexing problem, which faces us?

Where the home breaks down, the youth of that home will also face certain breakdown.

Although poor living conditions, slums, inadequate schooling, lack of recreational activities add to the problem of juvenile delinquency, it is a fact that where the home is strong, undivided, and setting forth high ideals, the problem of juvenile delinquency would not be as serious as we find it today. The home is where the child learns the important lesson of the meaning of life. If our parents use every means at their disposal, whether lawful or unlawful, to attain their selfish goals in life, how then can we expect our children to act otherwise?

It is high time that we re-evaluate completely what we are doing or are not doing for our children. Let's not be too hasty in condemning this generation as the "worst yet". Perhaps the truth would be served better if we as parents were termed "the worst yet".

We must teach our children the true meaning of life. We must convince them, not only by our words, but by our actions as well,

that there is a higher power which has control of this world, and that God has placed laws in the moral order, which, if we keep them we are blessed, but if we disobey them, we are punished. Above all things we must be concerned with the spiritual life of our children. We must tell them the things the Master taught: that it is our duty to love them that hate us; that it is our God-given duty to do to others as we would have them do to us; that true love does not seek to get something for its devotion — it seeks to give. And, if we enclose this teaching in the framework of the love of God in Jesus Christ, then life for our children begins to show forth its true meaning. Tell them of the love which Jesus of Nazareth had for all those who trust in him. Tell them of Gethsemane where our Saviour sweat drops as it home?

"... Hot and cold running water, central heating and fresh paint... do not automatically curtail or prevent delinquency..."

"HEARTS SPRINKLED CLEAN..."

SHORT STORY BY

JOHN VRIESINGA

Mrs. Warren heaved a deep sigh as she closed Don's room behind her. That boy! A letter like that! It wasn't her habit to snoop in Don's closet, but she couldn't help seeing it as she rearranged the little piles of clothing in disarray on the shelves. It peeked out from under his clean pajama's. Seeing the letterhead has almost been sufficient, but she's read enough of the text too to realize that she held in her hand the explanation of Don's ugly mood that had gone from bad to worse during the last months.

The question was how was she going to help him? Should she tell her husband? Should she have a talk with Don first? But he was so hard to approach lately. Only seventeen and already so much like a man guarding his privacy and independence with a fierceness that bordered on hostility.

And here she'd thought that he was working too hard, that he didn't get enough rest. Still, she was glad that this was his last week at Barton's Books and Stationery where he worked two hours every day since he started high school. The grocery store would be easier on him; it was only for Friday and Saturday.

Don had just left and for the time being mother Warren had only one way of helping her son. She did not wait either but went to her own bedroom where she knelt down. Now at least she knew what to pray for him.

Don was completely unmindful of his mother's concern as he slid into the clammy store coat, preparing for his daily routine.

"Hello, Don," Mr. Barton greeted him as he came upstairs. "Glad to

see you. There are several things I want you to do. Office Supplies needs that Luckett shipment in the worst way, then there is..."

Don noted the list with amused interest. If he got beyond unpacking and checking that first shipment it would be six o'clock easily, he knew. But he went at it full of energy. Work wasn't just a chore, it was a tonic. At least it made him forget some of the other things.

"Hello there, Don," Office Supplies greeted him, when he carried the first batch of new merchandise up to her. "Did you get wet coming here through that rain?"

He laughed and answered, no, he came in his car. Then he looked outside, where the rain was coming down again steadily.

Had he closed his car windows? Better check a minute, he thought.

He hurried to the back door, then stepped gingerly around the puddles, careful not to muddy his shoes, to where his car was parked in a long row of others. There was his Chevy. Sure the windows were closed. He hadn't really thought he forgot, but it was good to check anyway.

With almost loving eyes Don caressed his car. His very own. Not new, of course, but real sharp. This is what he had worked for so hard. There weren't very many

fellows who owned a car, unless their fathers were rich enough to buy them one. His father wasn't. His father always said, there was no surer way for a high school student to get in trouble than to have his own car. But he worked for it; and his marks hadn't suffered, either. There was only this trouble with the finance company. That last overhaul had done it. Cost a lot more than he figured. But things would work out somehow.

Throwing his car one last admiring glance, he hurried back to the store, the memory of those pesky collection letters an ugly scar on his happiness. He'd have to do something about them, but quick. Maybe he should go there tomorrow and explain the situation. In another two weeks he'd have the money for them.

The angry blast of a horn made him turn around just as he reached the back door. Wow, look at that. A shiny black and sleek Cadillac nosed carefully into the driveway, its dignified body bobbing up and down sedately as its chrome wheels slushed through the deep puddles. Behind the Cadillac, but still in the back alley that was the only access to the rear of main street was the freight truck, its driver leaning out of the cab and spouting a deluge of profanity over the

head of the unknowing driver of the Cadillac.

Don listened and looked with awe. It was plain that the truck driver didn't know this town or he would have realized that the only man driving a car like that was old Mr. Baird, the owner of the local radio station. You couldn't say things like that to Mr. Baird.

"Hey, there boy," don't go inside. I need you. Got thirty-six cartons for you," the truck driver yelled when he spotted Don and realized that all his fury was wasted on that big shot.

Thirty-six cartons. Don was already engaged in a rapid mental check of places where he could put a big shipment like that without getting it in anybody's way. Couldn't leave 'm outside for the time being either, not in this rain. Maybe he'd have to carry them upstairs. Although thirty-six cartons...

Before Don could make a decision he became aware of Mr. Baird's immaculate figure hurrying over to him.

"You work here, young man?"

"That's right, Mr. Baird."

"Here! I want to get out of this man's way as quickly as I can. You see that this gets into the proper hands, and don't forget."

He thrust a stuffed but open envelope into Don's hands and strode back to his car. A moment later the Cadillac glided out again, making room for the truck. As it backed in, Don slid his hand holding the envelope into his pocket. Thirty-six cartons. That was the end of the Luckett shipment for today.

Don spent the next hour struggling with the bulky and heavy cartons, carrying them up a flight of stairs and through a narrow passageway to a little used storage room. When the last one was up he sat down on it, exhausted, wiping the rain and perspiration from his head and looking ruefully at his mud spattered shoes.

He didn't have much time to catch his breath either. An older saleslady called out to him. "Are you up there, Don?"

"Yoo hoo," he called back, "coming."

"Almost locked you in," the lady said. It's past six you know."

On the way home he remembered that this was Tuesday. That meant Catechism tonight and no time for anything but that and his home work.

"Drat it," he mumbled, for he had hoped to spend some time with the book he had brought from the library. As it was he'd do well to look over his catechism

between supper and seven thirty. Don hurried through his supper and asked permission to leave the table before the others were finished.

"It Isn't fair, Mom," his sister protested. "I always have to do my catechism on Sundays and Don..."

"Shh, Don works hard and I like him to have the Sunday to himself."

There was something in his mother's eyes that he couldn't quite place, as she said this; something that made him feel terribly uncomfortable.

"This is your last week at Barton's, isn't it Don?"

"Yes, Dad!"

"Then you study your catechism on Sunday too, won't you?"

"Yes Dad, alright!"

He went to catechism and came home right away to put in several hours over his books. Only when the hands of the clock neared twelve did he close the last one with a bang and yawned, stretched his body in satisfaction for a job well done. Math test tomorrow, but let it come, he thought.

All his happiness melted away as he reached for his pajamas with the almost automatic gesture of an ingrained habit. A piece of paper fluttered to the floor then and even before it had settled he had not only recognized the printed heading and the typewritten lines, but he also knew that someone else had handled it.

Mom, he thought. It had to be Mom. This explained the odd look she gave him at the supper table. She must have found it. And she

(Continued on page 10)

Prudent Sweden

AN OLD PROVERB SAYS that when a fox starts to preach the passion, the farmer should watch his chickens. It seems that the Swedish people bring the thought of this proverb into practice. It is not so long ago that a Swedish Lieutenant Colonel was sentenced to life imprisonment, because he had been selling his country's secrets to Russia, for a period of 15 years. Moreover the Swedish remember too well the war between the Soviet Union and Finland, and the elimination of countries like Lithuania, Latvia and Estonia. The Swedish have plenty of reason to be suspicious towards Russia.

It is therefore no wonder that Premier Khrushchev received a very cool reception in Sweden. It is hard to say what we have to believe of the reports which said that there were plans to kidnap Khrushchev. But it is at least an indication of the attitude of the average Swede.

There may be people who are pleased and put at ease by the friendly words and broad smile of Mr. Khrushchev. Not so the Swedish people. They have experienced much in recent decades to have faith in the sincerity of the Soviet motives.

Not so, doctors

THE CANADIAN MEDICAL ASSOCIATION has responded to the plans proposed by the Royal Commission on Health Services

to introduce a medical insurance plan for all of Canada. It could be expected that our doctors would not be in favour of this plan. We knew this already from past experiences, not only in our own country, but also in many other countries. We can also understand that our doctors prefer to be free professionals rather than some kind of public servant.

The Canadian Medical Association has issued a formal statement in which it is said that "The method of providing medical services recommended by the Commission will in the long run impair the quality of medical care". With all due respect to the opinion of our medici, we wonder whether this formal statement stresses the opinion of all of our doctors, especially of our Christian doctors. Unless we misunderstand the wording the statement implies that the quality of medical care depends on the form of organization or the honorarium which is paid to the doctors. In other words, the quality of medical care would be a matter of pay rather than a matter of principle. If the C.M.A. want to be the spokesman for the medical profession in our country, it seems to us that they should put up a better defence for it than it has done in this formal statement. We are sure that there are many doctors who see their profession as a God-given task, and who want to serve the Lord in it in the first place. With this, of course, it does not mean that they necessarily agree with the medical insurance plan of the Royal Commission. But to threat that the quality of medical care will be impaired when the proposed plan is adopted is certainly not in accordance with the ethics of the profession and with Biblical principles of our task in life.

★ ★

The purpose of the law

MR. JUSTICE J. C. McRUER is one of Canada's most outstanding jurists. He is Ontario's one-man Royal Commission on Civil Rights and until recently Ontario's Chief Justice. It is not surprising that the Osgoode Hall Law School awarded him an honorary law degree.

In giving the convocation address, Mr. McRuer told his audience that the real purpose of all laws is to make man free. The former chief justice said that the task of lawmakers, lawyers and judges is to find and preserve a balance between liberty and license.

With all due respect to a man like Mr. McRuer, we must find it regrettable that this is the only thing he can say about the law. It is, according to this description, no more than an element in social life. We did not find any reference to the Lawgiver. In analysing Mr. McRuer's words we may come to the conclusion that the Lord shows forth His grace in the laws, but why then is not His Name mentioned? We take it for granted that in a civilized society there are laws, we enjoy the protection of the law, but why do we always fail to recognize God? Without grace of God there would be no laws, and life would be consumed in anarchy.

Lawmakers, lawyers and judges are first and foremost servants of God in the application of His grace. If we fail to see this, we ignore the Lawgiver and exalt the servants of the law. This is the same mistake as to which the apostle Paul refers, when he said (in Romans 1) that they "revered and served the creature rather than the Creator."

Gleanings from the Church Press

From Hither and Yon

ONE HUNDRED CUBAN CHURCHES REPORTED CLOSED

The Christian Reformed Church (N.A.) reported in its May-June Missions Newsletter that informed sources indicate that new elements of pressure are being felt by the evangelical churches in Cuba. Strides are being taken to isolate the influence of the churches and a hundred have been closed.

The Missionary News Service Bulletin reported: "Having already removed all preaching from the radio, the government now requires that only customary services be held in the churches. For example, if a church is accustomed to meeting at 11 o'clock on Sunday morning and eight o'clock on Wednesday evening, any change or any additional service must be approved two weeks in advance by the police. This rules out all types of evangelistic meetings, Bible conferences and other special meetings without police permission.

"Approximately 100 churches are closed by orders of the Castro regime, most of them in rural areas. A regular pattern has de-

veloped for closing the churches. Two government agents arrive at the church in a large truck. They make an inventory of the furniture inside the church and then load it all on the truck — benches, chairs, pulpit, tables, books and anything else available.

"Several leaders whose churches had been closed recently went to the Minister of the Interior and asked why they had been closed. 'We close them,' replied the official, 'because you have been proselytizing from house to house. We cannot tolerate this in a socialist state. We do not want religious propaganda of any type.' 'Do you think the churches can continue if all proselytizing is prohibited?' the church leaders asked him. 'I think they cannot continue, and we do not want them to continue,' was the reply. 'When the present generation of believers dies, the churches will disappear forever.'"

Our homes are not merely refuges from the storms and vicissitudes of life, where we find rest and renewal. They are also places

where young lives are bent, molded and trained. A house may be built with materials of brick, stone, wood, and plaster, but a true home is built with faith in God, love, unselfishness, consideration, patience, prayer, praise and work. — L. Nelson Bell in *Decision*.

TASS SAYS KHRUSHCHEV TELLS AFRICA TO EXPEL MISSIONARIES

Moscow (EP) — TASS, Soviet news agency, says that Soviet Premier Nikita Khrushchev has called on all African nations to expel Christian missionaries.

TASS reported that in a speech at Aswan, Egypt, Khrushchev declared that ousting missionaries would guarantee the national progress and national rebirth of all African peoples. He said that missionaries are the agents of former imperialistic nations which are using them in an attempt to reconquer their lost colonies.

'RED DEAN' IN PEIPING

Hong Kong (EP) — Dr. Hewlett Johnson, former "Red Dean" of Canterbury, was personally welcomed by Premier Chou En-lai

when he arrived in Peiping for his sixth visit to Communist China.

Peiping Radio said Dr. Johnson, accompanied by his wife, arrived at the local airport in a special government plane from Canton. It said the couple had already toured the Canton, Nanchang, Hangchow, Huan and Hsian regions before arriving in Peiping.

The station reported Dr. Johnson as saying he was "very happy to be in China, where the people are free."

It quoted him as adding that "everywhere I went, the people are free to practice religion."

After his last visit to China in 1959, Dr. Johnson wrote a book, *The Upsurge of China*, in which he praised the Communist regime and complete freedom of religion.

week he'd make fifteen. And the week after that he'd be able to pay Mr. Barton back. He'd "find" the envelope, say that he had forgotten all about it, and bring it back. Nobody would ever know anything about it. If only Mr. Baird didn't call or something. But that chance seemed very remote.

Mr. Baird didn't call, but he did raise the subject in a casual conversation with Mr. Barton when he was in the store for his next purchase.

"I hope you received my money o.k. last week?"

"Did you send a cheque? I'm sure we must have received it."

"No, I gave it to this young chap, what's his name, he used to be our paper boy years ago."

"Oh, Don Warren?"

"That's right. He was in the back yard, and I was in a hurry."

"Oh, I'm sure, that's alright. Thank you."

And Mr. Baird went on his way, satisfied. The Warren's always were fine people. He knew Don could be trusted.

It wasn't out of suspicion that Mr. Barton checked the account and found that no payment had been posted. He wasn't even suspicious when he called the Warren residence. There must be some mistake, somewhere, he felt.

"Would you ask Don, to call me a minute when he comes home, Mrs. Warren?"

"Certainly! Is something wrong?" Her voice carried an unmistakable note of apprehension, Mr. Barton noted.

"No, not at all. I would just like to see him a minute to help straighten out a little mystery. We were sorry to see Don go."

"I'll send him right over."

Mrs. Warren almost allowed herself to relax after that. Her feeling that there was something serious afoot had steadily increased since she talked with Don last. But if Mr. Barton said they were sorry to see him go . . .

Her relief was short lived, however. The feeling of unrest came surging back with renewed force when she saw how the message almost startled Don out of his wits. Was it just her imagination that the colour slowly drained out of his face? She didn't have time for a closer look or for more questions, Don hurried away so fast. And again she went to her bedroom, switching off the hot iron. There was something dreadfully wrong with Don. She sank on her knees and stayed there until it was time to prepare supper; even then her heart never stopped praying for one moment as her busy hands went about her work.

Don drove down the street in a panic. He knew this was it. Instead of turning left he went to the right and let himself drift along in the stream of traffic until he'd left the city behind. Then he pulled off the road and sat staring straight ahead. Now what was he going to do. What a mess, what an indescribable mess he'd got himself into. His thoughts raced like scared rats locked in a cage, from one corner to the other. But there just wasn't any way out. He didn't have the money and he didn't have the courage either to face Mr. Barton with the story he'd made up to gain time.

If Don had known at this very moment his mother was earnestly pleading for him and his troubles, the extent of which she only half suspected, he would probably have shrugged it off. That couldn't change things. Not really.

He had not yet learned that the God he was taught to love and obey was more than an abstract idea, that He was a real living Person, deeply concerned about him and even now busy weaving the frightening and confusing threads of his life into a definite pattern. But he didn't know. He only knew the anguish of a trapped animal that expects the killing blow next.

No matter how hard he tried later he never succeeded in unravelling the strands of his thoughts that somehow led to a courageous decision, the decision that gave his life a startling direction, and that in time he came to realize as the direct result of his mother's praying.

He turned his car around and never wavered when he drove it to the used car lot where he had found it only six months ago. He bickered with the man who had sold it to him for four hundred dollars and almost felt the sweet taste of victory when half an hour later he started the long walk back with two hundred dollars in his pockets, cash too.

That wasn't enough to pay the finance company and Mr. Barton too, but that and the money he had lost did buy him something new, something he didn't know existed and even now couldn't give a name. He only knew that it was indescribably great and sweet.

"Where's your car, Don?" his father asked at the supper table.

"Oh, I sold it," he answered lightheartedly.

"Good for you, a car can bring you to grief, anyway."

"Well, I don't know about that, Dad," he answered and there still was this lightheartedness in his voice and in his looks, that made his mother wonder.

Father Warren read the part of scripture that came up when the meal was finished. Don listened absentmindedly, but he pricked up his ears at the passage that even sounded old and shopworn in the newer translation, and yet somehow took on new meaning:

"... let us draw near with a true heart in full assurance of faith, with our hearts sprinkled clean from an evil conscience and our bodies washed with pure water."

Why, that described exactly how he felt. And how could he keep still about it?

MERRY MENAGERIE

"She's my ideal—I understand she gets 500 miles on a bucket of water!"

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

SOLUTIONS OF THE MAY PROBLEMS

No. 108 (Croes)

This problem could have cost you several hours. Only if you found an answer to the question why the white Bishop stands at R1, you got the clue to this tricky problem. 1. B-N2, which limits the black game to moves of the Knight only. This leads to four parallel variations: 1. —, N x RP, NP, QP or KP; 2. R-R1, N1, Q1 or K1, N moves; 3. the Rook mates the King at R8, N8, Q8 or K8. It is quite interesting, isn't it?

No. 19 (Kemp)

In the given position every black move can be answered by checkmate. If the black KB moves, white mates by Q x PN5; after black's move B-B2 the answer is Q x B mate. The keymove changes these two "mates" as follows: 1. Q-R8. After a move of the KB white now plays 2. Q-R1 mate and after a move of the QB 2. Q-R8 mate. The other variations stay all the same: 1. —, P x P; 2. N x P mate. 1. —, P x N; 2. Q-Q5 mate. 1. —, R x N; 2. R-K3 mate. 1. —, R-K5; 2. Q x R mate. 1. —, N plays; 2. N-B3 mate. This problem deserves a prize.

No. 110 (Clausen)

The white Rook should move, that is quite clear. Another thing is that there is only one useful field for that Rook. You may try what you want but there is none other but QR2. The black Rook accompanies his white colleague everywhere. Only if the white Rook stands at QR2 the black one cannot do harm anymore: 1. R-QR2, R-R1; 2. Q x R, K-B8; 3. Q-KR1 mate. Some of the other variations are: 1. —, Q x Q; 2. P x R/Q and 3. Q-B1 mate. Or: 1. —, R-K; 2. Q-B2 ch, K-R8; 3. Q-N2 or R2 mate.

No. 111 (Stocchi)

This two-mover is not too easy although the position of the white Queen plus the Pawn at K3 provide a rather clear indication. Keymove and threat are based on that typical position. 1. NB7 x P, thr. 2. P x P checkmate. Variations: 1. —, P x N; 2. B x P mate. 1. —, N x N; 2. R x PB5 mate. 1. —, R x N; 2. R-QB5 mate. 1. —, P x P; 2. Q x P mate. An excellent problem!

"HEARTS SPRINKLED CLEAN..."

(Continued from page 9)

had read it of course. How stupid of him not to hide it better. Almost involuntarily his eyes swept over the pieces of paper he now held in his hand. But he didn't need to read the lines; he almost knew them by heart. They had burned themselves into his memory as acid. They had robbed him of his peace, haunted him almost every waking moment; and now he could no longer escape them.

Dear Mr. Warren,

Our reminders to you about your past due account have so far gone unheeded. We have given you plenty of time to attend to this, but regret to inform you that we will proceed with legal action against you unless you bring your account up to date within the next five days.

Don leaned against the wall for a moment, almost feeling sick. Mom would tell Dad. Maybe she'd wait until she had talked to himself first. But this was the end. Dad would be furious. He'd insist that he sell his car. A fierce and unreasonable anger swept through him at the thought. His own car. He had worked for it so hard. And what would everybody say? The terrible humiliation. If he only had some money.

His fingers played nervously with the contents of his pockets: the car keys, a hanky, a blown out fuse, a piece of paper. Almost unknowingly he drew it out and held it in the light. Then his mouth fell open in amazement. What . . .

He held an envelope in his hand, stuffed, but not sealed. And it was stuffed with money.

Only then did he remember Mr. Baird. The old man must have come to pay his monthly bill. He spread the money out on his bed and counted it carefully. There was forty-seven dollars. Goodness gracious. And forty dollars would bring his account up to date.

He'd have to hand this money in right away though. No, he couldn't use this for his car. It, it was . . .

Don fought against the urge, but he fought only weakly. Already he knew that he was going to bring some of this money to the Finance Company. He'd pay it back later, of course. But now he just had to use it, he just had to.

When his mother stopped him the next afternoon and quietly asked about the letter he managed to elude her. Pretending to be in a hurry he hastily assured her: "Honest Mom, I forgot to pay in time; I'm going there right now."

"Well, I didn't tell your father Don, but . . ."

"Please don't Mom. It won't happen again. I promise."

"Alright then."

She knew this wasn't right. But she also knew how much that car meant to him. And he worked for it so hard. She'd tell John later. The last days in the store were sheer agony. Any moment he expected Mr. Barton to ask him about that money. But nothing happened. On Saturday he collected his last pay. Twenty dollars. Next

Canada's Birthday Brings Thoughts of Tomorrow Nation's Future Belongs to Them

Entering its 98th year as a nation, Canada is still a land of youth. A third of all Canadians today are under the age of 15 years, and can expect their lives to reach well into the 21st century. Within a few decades the young Canadians will be entrusted with an expanding nation in a world far different from that of today. Theirs will be an age that will bring transportation speeds to shrink the globe ever smaller, bring interplanetary travel to a reality and scientific-technological developments to fashion an environment beyond present-day imagination.

And Canada's next generation will have its own special legacy. A wide, rich land of promise, a multiracial population to nourish the roots of tolerance, a broad foundation of knowledge, wisdom, technology and freedom upon which to build the future and explore the widening avenues of philosophy and adventure. Their heritage will be the natural beauty of vast woodland vistas, the clear waters of millions of lakes, the freshness of wilderness rivers, the ruggedness of mountain ranges and arctic expanse. They will inherit good, rich soil to sustain many people, untold wealth in sub-surface rocks, valuable tools of learning and room to build. This Canada — nearly 100 years old — has a future dependent on the outlook, energy and knowledge of its youngest citizens — the adult Canadians of the world of tomorrow.

TOP LEFT—Two young Canadians from the Pacific coast face the future brim-full of confidence.

TOP RIGHT—Young Chinese-Canadians enjoy themselves with balloons during sports day at their school in Vancouver, British Columbia.

CENTRE LEFT—In a Toronto, Ontario, day nursery, a young Canadian Negro boy plays in the yard during recreation period.

2ND, CENTRE ROW—A Jewish boy from Montreal, Quebec.

3RD, CENTRE ROW—A little Indian girl from the West Coast.

CENTRE RIGHT—In Salvage, Newfoundland, two little girls live out their childhood within sight of the Atlantic.

BOTTOM LEFT—Smiling Japanese-Canadian boy at his lessons in a classroom at Steveston, British Columbia.

BOTTOM RIGHT—Young Canadians romp the water of an outdoor swimming pool in Ottawa, Ontario, the nation's capital.

CH - - CH

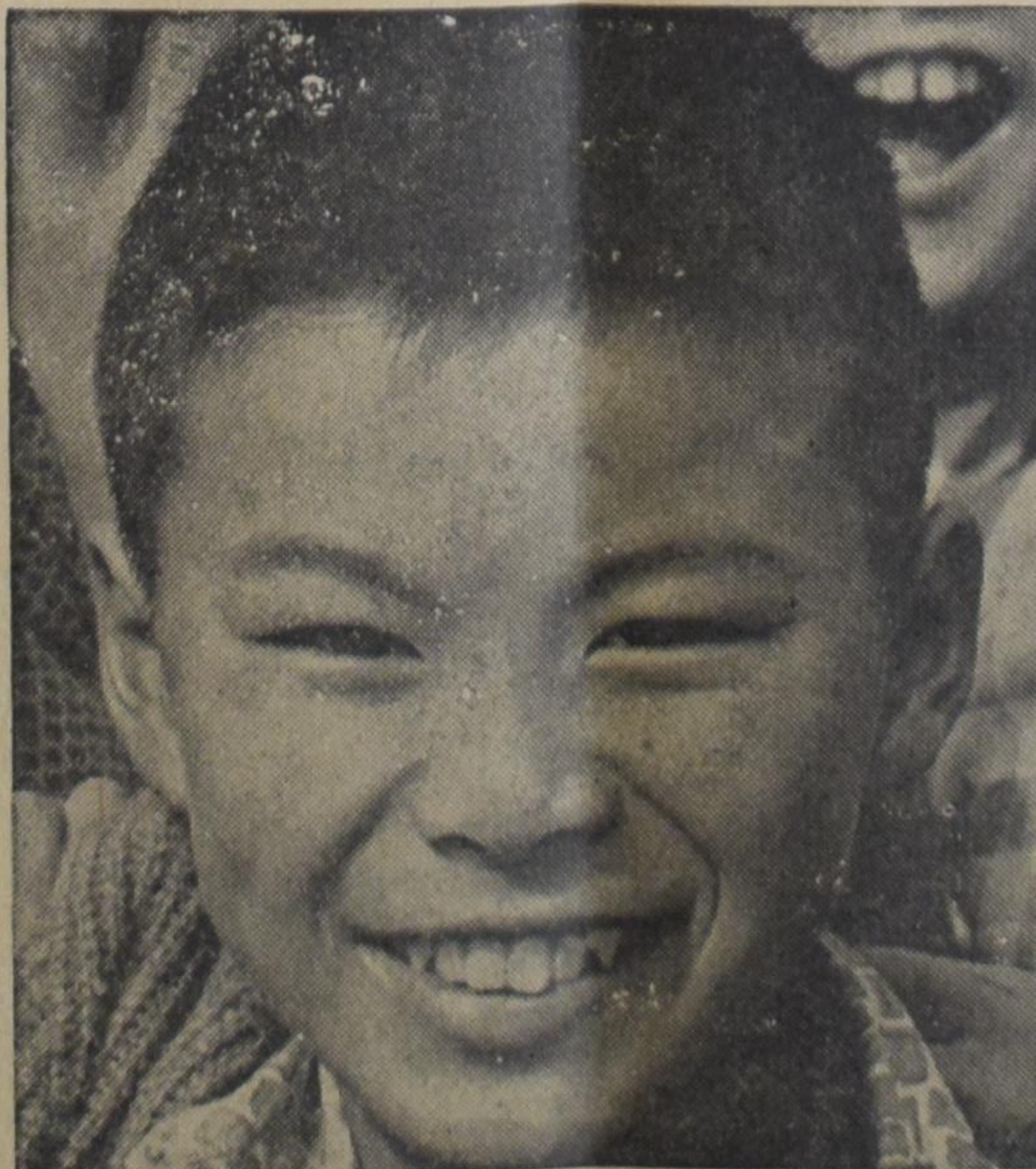
What's missing? UR? Or perhaps we should say, RU?

If you are missing from church without an excellent reason, read on. If you feel that church services and the communion of saints are becoming dull and unnecessary, read on.

Have you ever tried to make a single log burn in a fireplace? You will find that it takes a continual supply of kindling to keep it aglow, but, if you add another log, you will soon have a blazing fire which will warm the whole room. You need contact with others who are on fire with Christian zeal to keep your own flame aglow so that the whole world will see its light.

Get in the fire and glow.

— Diane Brummel Bloem, in
The Reformed Guardian.

Your Imagination and your Camera

Next to a camera and film, the most important ingredient for picture taking is a good imagination.

Without imagination, a picture is just a flat statement of fact, which might be likened to a teller of jokes who relates a story without expression and then kills the punch line.

With imagination, the photographer puts something of himself in the picture and the result looks alive and takes on some sparkle and interest — like the after-dinner speaker who makes every accent and motion carry across the point of his story.

It is imagination that sets one

photographer apart from the others. There are plenty of excellent technicians among photographers, men who know how to make perfectly exposed negatives and excellent prints. But if the photographer is able to have both these qualities and add to them imagination, he is on his way to becoming great.

Some folks, in making a picture of a building, for instance, will use a head-on approach. The better photographer will tell more of a story. Perhaps he will photograph it through a pattern of old iron grill-work making the picture say, "Here is a new modern structure that contrasts with the older type of architecture. See the contrast

between the curlicues of the old ironwork and the clean lines of the modern building." One picture is a "map" of the subject, the other says something that the photographer thought when he took the picture. Or, when taking a picture of a landscape, one photographer will step out of the car, set his camera, and shoot from where he is at the moment, recording a few thousand acres of land on a small piece of film. Usually even he is disappointed with the result.

The other fellow will take the trouble to scout around a bit. Perhaps he will be able to find a curving tree branch that frames a beautiful view, or he will place a model in the foreground with her back to the camera looking outward to the view he wishes you to see also. He has transformed his picture from a straight shot of the countryside into something artistic.

When making a close-up of a person some photographers will stand the subject up against the house wall and bang away. Usually the subject is squinting from the bright sunlight. The better photographer will put his subject in the more comfortable shade or at east turn the face away from the strong sunlight and pose the subject doing something interesting. Grandmother in her rocker, with her knitting needles in her hands

or father smoking his pipe or Sis on an aquaplane with hair flying and the spray curling from the board are far, far better pictures than any one of them standing stiff before the camera. One kind of picture is flat, dead, uninteresting; the other is lively, story-telling and a real work of the photographer's art.

Your imagination will put new glitter on old things if you will let it. It will lead you to seek new and better viewpoints, get in and look out, go up and down, you will find interesting picture subjects that you never saw before.

There are many helps toward making fine pictures. If you are fortunate enough to have an art museum in your locality, pay it a visit and study the pictures. Note how groups are posed, note how the artist painted the light falling on the subject, note the unusual viewpoints selected by some artists to get a freshness in their work.

After digesting what you have seen, try to get some of those qualities in your own work. Study good pictures wherever you find them. Mentally dissect them to see what makes them stand out and what attracted you the them.

Do not become a "copy cat". Study other pictures for the purpose of learning "how" the artist or photographer achieved the effect he did, then use that "how" on your own subjects.

Cross Word Puzzle

ACROSS

- Ornamental clasp
- Milkfish: poss.
- Singer: Dinah —
- Musical instruments
- Heaven
- Worship
- Man's nickname
- Surface of a rough fabric
- Guatemala Indian
- End
- Baggage
- Reverberate
- Cry of a lamb
- Fisherman's net
- Unaccompanied men at a party
- Escape: sl.
- Paradise
- American statesman
- Mother of Irish gods
- Petty quarrel
- Apple seed
- Hesitation sound
- Town in Peru
- Silly person
- Manu-factures
- Expectations with confidence
- Pollux' mother

52. Woody perennial

11. Covered with small figures: Her.

37. Arouse from sleep
38. The dark of the day
42. Without wealth
45. Primary color
46. Isaiah: abbr.
48. Open: poet.

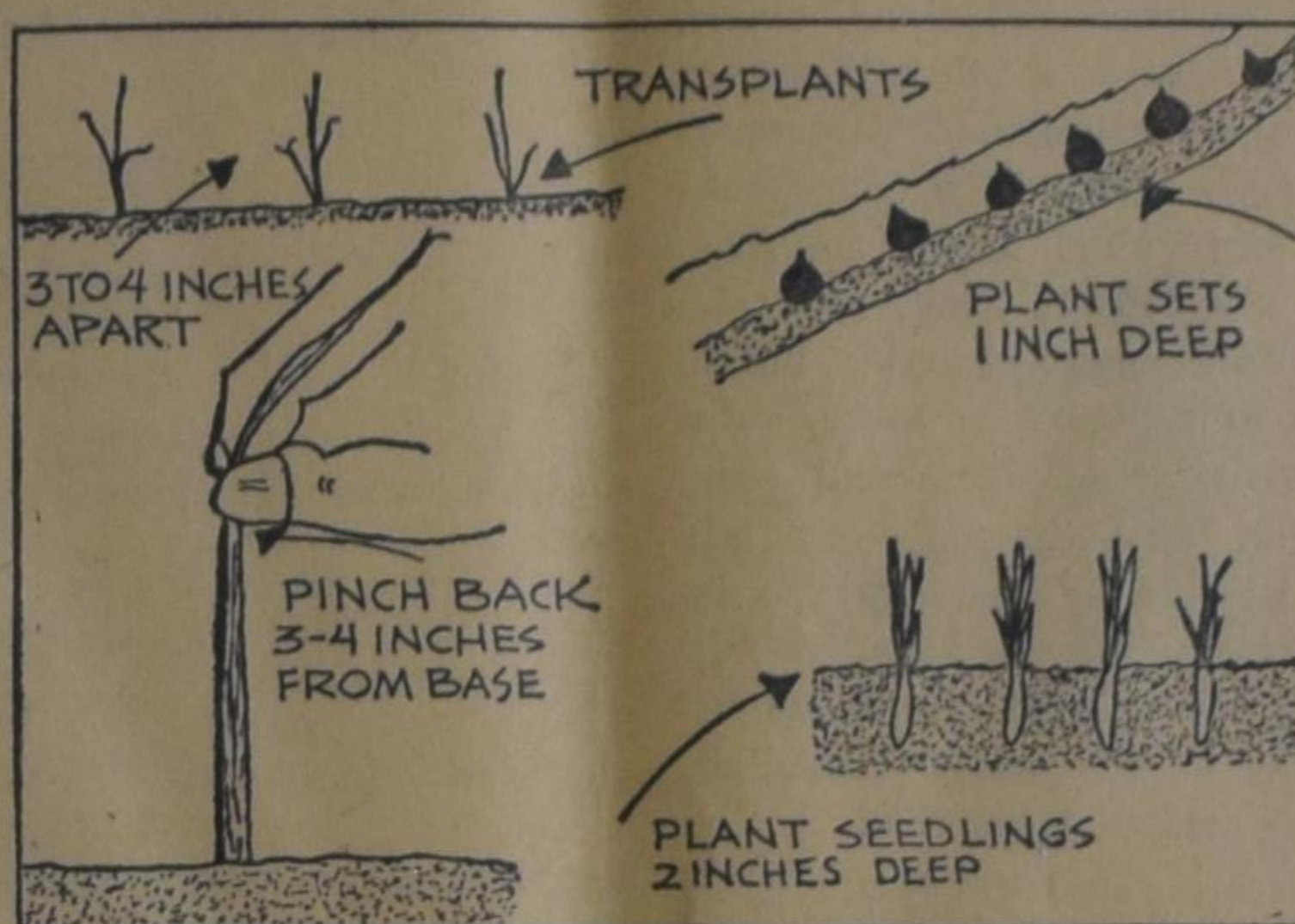
DOWN

- A consecrated cup
- Bulky piece of timber
- Persia
- Of punishment
- Exclamation
- Roll of money: sl.
- Fragrance
- Block of wood to check a wheel
- Freshets
16. An English tavern
19. Greek letter
21. Fuel
22. Movable barrier
24. Merely
27. Consume
29. Girl's name
30. River: N.Y.
31. Traps
33. Swab for a floor
35. Stuff
36. Not general

ANSWER of last week's Cross Word Puzzle

Garden Graph

Onions Require Little Space

If you planted onion seed early, keep the young plants free of weeds. Creeping weeds between the plants also should be removed and these, unfortunately, require hard pulling.

When the onion plants are about the size of a pencil, they should be thinned to stand

three to four inches apart in the row. The onion plants pulled out in thinning can be replanted, spacing them also three to four inches apart.

These transplants, however, should have their top cut off or pinched back to within three inches of the base of

the plant, as shown in the inch of soil. Sets will mature accompanying Garden-Graph. earlier than plants grown

Some gardeners prefer to trim the roots slightly also. However, do not hill up these young plants.

If you did not plant onion seed early, you can still grow onions from sets and transplants.

Onion sets are planted three to four inches apart, as shown, then covered with one

Don't buy onion sets that are too small, but don't get them too big. If they are one-half to three-quarters of an inch, they are just right.

Onion transplants, or seedlings, can be had from seed stores. In replanting, they should be set four inches apart and two inches deep in the soil, as shown.

Root out of Dry Ground

BY ARGYE M. BRIGGS

(44)

"Who does he think he is, anyway?" Ray stormed, when Chris, her nerves unable to bear the weight of her misery, had told her roommate all about it. "Does he think he can buy anybody?"

Chris looked to the window and looked out on the campus, now touched with the first whispering green of spring. "I meant to do it, Ray," she said in a quiet voice. "I knew what that kind of a boy would expect. But I just — couldn't — when it came to a showdown."

Ray stood up and brushed her skirt down with a nervous hand. "Okay then," she said briskly. "That's that, then! The thing to do now is to forget all about the gentleman! Come on." She studied Chris with puzzled eyes. "Let's take our water pitcher and go get a quarter's worth of ice cream at the creamery! It'll do us good!"

Chris turned away from the window, her eyes bleak. "Sure!" she agreed with forced cheerfulness. "I've twelve cents! Can you manage the other thirteen, Ray?"

Ray grinned and rattled several coins in her hand. "I can do the whole quarter, my girl!" she said grandly. "I'm rich." Then, with an unaccustomed impulsiveness, she put an arm around the younger girl. "Oh Chris, come on, forget him!" she scolded gently. "He's not worth suffering over."

Chris turned her head away, but her hand groped for Ray's. "I know," she admitted in a choked voice. "I — I know he's not worth my crying over if that's all he loved me, but," and the tears in her throat rose, "but Ray, I do love him so!"

It was on a sleepy Sunday morning that she saw him again. Dressed in the Sunday black, she was marching, along with Ray, in the long double line of church-going girls. Overhead, the great trees, their leaves full now with the richness of late spring, threw down bright patterns of light on the somberly dressed column.

Chris, thinner now from hard work and the struggle to regain her equilibrium, was walking along absorbed in her own thoughts. Ray, beside her, was whispering busily to a girl in front of them, her lips nearly motionless and her eyes wary upon the proctor ahead.

I'm forgetting him, Chris thought with a sense of relief. I'm getting over it all! And her feet, acquiescent to the movement of other feet, beat out

the peaceful rhythm to which she had set her thoughts through the emotional upheavals of the past weeks. A sweet, Sabbath calm lay over the little town and over her heart.

Hearing Ray gasp beside her, she looked up, her thoughts still gentle with their own quietness. And there was the long red car, passing the line, its wheels slow upon the gravelled street.

Chris' heart jerked out of its calm into the pain of unreasoning joy. Then, it turned cold and dull again, for, sitting beside Jack, her head drooping sleepily against the maroon leather of the seat, was Vivian MacComber!

"Oh, oh, how I hate that guy!" Ray chanted bitterly beside her. "I hope he drops dead."

Chris smiled sickly. "That wouldn't do any good," she whispered gently and tried to turn her eyes away from the car.

But her glance went back, as if pulled by wires, and her thoughts, rebelling against their discipline, leaped across the little space between the curb and the car.

And as she looked, Jack's eyes met hers in a long glance. He flushed, and Chris could see that his face, too, was thinner. He has suffered, she thought exultantly. He's cared!

Then the car had gone on its way, and the marching line of girls was still walking along, whispering and smiling, their hair and dresses flecked by sunlight through the pattern of leaves.

Chris went to church, but not one word of the service got through to her.

It was a somnolent Sunday evening, when, after a weary afternoon in the refuge of her room, Chris decided to ask permission to go to Miss Ennie's. Maybe I'll see him there, she thought with honesty. He must be still there.

Ray had long ago gone to work off her impotent sympathy and her rage in a reluctantly permitted game of tennis. "If you let that guy see how he's hurt you, Chris," she had delivered an indignant ultimatum from the doorway as she was leaving, "I'll choke you with my bare hands! You hear me!"

Chris had laughed. "I hear you, Ray. And anyway, how could I get near enough to him to let him see that I'm hurt? Vivian has him now."

"Let her have him!" Ray had almost shouted, then, as her bright glance had raked with troubled concern over Chris' listless figure, she had added, "Forget him!" And the door had slammed eloquently behind her.

And now, Chris thought grimly, here she was headed for Miss Ennie's in the hope of seeing him.

I've no pride, she told herself wearily, to go hunting him this way!

But as she walked up the steps of the David house, her heart frightened, she saw that it was dark. The door was locked to her hand and the bell, as she rang it, echoed with the sound of an empty house. The shadows of the Virginia creeper lay lacelike across the moonlit porch.

As she turned to go back to the dormitory, a tall figure came slowly up the walk.

"Chris!" It was Jack.

Something in Chris seemed to leap at his voice, then paused to resume its beating in a newer tempo. "Why, Jack —" She stopped at the top of the steps, and her voice sounded shrill and unsure to her own ears. "I — I didn't know you'd be here."

"I know," Jack came slowly up the steps, his face turned up to her. "Miss Ennie and Carl went to church, but I — I thought I'd come sit here on the porch awhile. I wanted to — think —" And in the half-light, Chris could see his face, rebellious and deeply puzzled.

"I see." She stood while he came on up the steps, her hands folded childishly before her. There was within her a stillness, a waiting for his verdict, even as there had been that afternoon of their first meeting.

"Chris," Jack paused on the step below her, and one hand came up to touch her shoulder. "I've missed you, honey —" and his face was boyish and almost angry. "I've missed you!"

And Chris' eyes waited, quiet for his decision. Suddenly, he reached up and pulled her into his arms, enveloped her and held her close. He buried his face against her neck. "Oh, Chris!" His voice held a note almost of desperation. "I've got to have you! I want you, no matter what anyone else says. Will — will you marry me, Chris?"

Chris' hand crept slowly and shakily up to the humbled blond head against her shoulder. "I love you so, Jack," was her only answer.

But she knew, deep within herself, and with a weary and shameful certainty, that has his desires of her been otherwise again tonight — her answer would have been the same.

Spring in Holden, Chris decided as she walked toward Miss Ennie's, seemed almost indecent to one brought up amid the restrained flowerings of the prairie country. The spilling glory of the climbing rose that tumbled down the fence beside the brick walk, the whisperings of the great old trees, as they walked overhead of the secrets in their

hearts, the saturnalia of bloom and perfume that was every passing yard, combined into an extravagance of beauty. It was, she thought fancifully, like a gypsy dancing with her petticoat showing!

In a way, she thought as she reached for one of the roses, and, picking it, pinned its scarlet brilliance against her short curls, very much like the way of life that Jack was offering her. It was so much in contrast to what she'd had all her life, rich and dazzling fullness after long want! She glanced down at the brilliant clearness of Jack's diamond on her hand as it lay against the dark weave of her worn skirt. "Wear it, sweet!" It had been almost a month since he had said it so seriously, out of his usual bantering lovemaking. "Wear my ring! You're my girl, Chris, you know that."

"But Jack —" She had turned and turned the beautiful thing on her finger and had wondered why she felt so quiet, so hesitant in this high moment. "Jack — maybe —"

"Look, Chris." Jack's hands had been hard on her shoulders. "You know I love you! I'm going to marry you, to have you honey, no matter what anyone says!"

"That's it — Jack —" Her voice had hesitated in its troubled acknowledgement, "There's so much 'no matter what' about it all!"

He had brushed aside her doubts with kisses and teasing laughter, and her own love for him had been his strongest ally.

But even Jack did not know how great was the "in spite of" between them, she thought now, and the high lift of her heart was a little dimmed. To this, "Tell me about your folks, your home, and all. I want to know all about you!" she had always had an evasion, a partial answer, ready for his questions. Not yet, not yet, something seemed to counsel. Wait a while before you tell him. What! Tell him about the shanty and Paw, and poor Jansie and stupid Willie!

She turned into the walkway that led to the wide steps of the David house, and paused for an instant, looking up at the shabby old house. Somehow as she stood before it, she felt in it some quality of peace, some security for which she had, half consciously, been groping. In some way, and her heart reached for the reason with a stubborn will to know, the old house seemed to be the center of the morning. About it lay an aura of almost tangible peace and smiling kindness.

(To be continued.)